

“I cvrči, cvrči...”

Cvrčak¹⁵

TEMA BROJA:

“Prvih 150 godina”

*List učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora
Nova Bukovica*

SADRŽAJ

- 2 Riječ uredništva
- 3 Prvih 150 godina
- 6 Nazorov vremeplov
- 10 Projekti
- 13 Život oko nas
- 16 Istražujemo
- 20 Moje pjesme, moje slike, moji snovi
- 28 Put putujem
- 30 Pametnica, smijalica
- 31 Zbogom, osmaši

IMPRESUM

„Cvrčak“, list učenika i učitelja
OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica

Svibanj, 2018., broj 15, godina XV.

Adresa uredništva:
Osnovna škola Vladimira Nazora Nova Bukovica
Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica
Tel. 033/400-396
e-mail: vladimirov.list@gmail.com

Odgovorna urednica: Maja Kufner

Glavna urednica: Elena Koleno, 8. r.

Uredništvo: Mateja Podolski, 6. r., Ivona Pipek, 7. r.,
Patricia Grabrovec, 7. r., Dorotea Dolovski, 7. r., Kristina
Matijević, 7. r., Marija Grdić, 8. r., Elena Koleno, 8. r.,
Anamarija Bilavčić, 8. r.

Lektura: Maja Kufner, Lareta Žubrinić

Suradnici: Vladimir Bičanić, Eva Turza Mitrović, Darko
Samardžić, Lareta Žubrinić, učitelji i učiteljice RN i PN

Naslovnica:
Prvih 150 godina, Maja Kufner i Darko Samardžić

Zadnja stranica:
Fotostrip „e-Dnevnik vidi sve“
(Mateja Podolski, 6. r.,
Dorotea Dolovski, 7. r.,
Anamarija Bilavčić, 8. r.)

Grafičko oblikovanje:
Vladimir Bičanić

Tisak:
Grafoprojekt Virovitica

Naklada: 80 primjeraka

Pozdrav, Nazorovci!

Pred vama je 15. broj školskog lista „Cvrčak“. I ove godine naši su novinari marljivo radili kako biste mogli vidjeti što se događalo tijekom školske godine u školi i izvan nje. Svatko će naći nešto što ga zanima, a možda i sebe. Održavali smo kreativne radionice, sudjelovali na raznim natjecanjima i projektima, mnogo toga naučili i vidjeli. O tome možete čitati u rubrici „Nazorov vremeplov“. Posebno bih istaknula obilježavanje 150. rođendana naše škole na što smo iznimno ponosni. Najbolja škola na svijetu diše punim plućima već stoljeće i pol. Mnogobrojne aktivnosti, događaje, susrete i projekte koji ove godine nisu našli mjesto u našem časopisu možete pronaći pomoću QR koda ispod teksta. On će vas odvesti na mrežnu stranicu škole na kojoj smo svakodnevno objavljivali vijesti. Neću duljiti jer znam da jedva čekate pročitati i pogledati što se nalazi na idućim stranicama. Sretan Dan škole svima!

Vaša urednica,

Elena Koleno, 8. r.

*Kud iđah maštom,
ti ćeš nogom proći.
Što dirah mišlju,
ti ćeš taći rukom.
Što sanjah,
ti ćeš i uradit moći.*

(Vladimir Nazor, Štap)

Mateja Podolski, 6. r.

Osnovna škola Vladimira Nazora u Novoj Bukovici započela je s radom davne 1868. godine zbog čega danas slavimo 150 godina njezina postanka. Međutim, sama ideja o osnivanju škole seže još desetak godina u prošlost. Zahvaljujući velikim naporima tadašnjeg župnika Radočaja i samih žitelja Nove Bukovice koji su prikupljali novac za izgradnju, škola je izgrađena usred sela na ugodnu mjestu, upravo gdje naša škola i danas ponosno stoji.

Od početne jednostavnosti sa samo par klupa i knjiga te jednim učiteljem, škola se s vremenom razvijala i širila. Godine 1886. svoje djelovanje širi i izvan školskih zidova osnivanjem školskog vrta u kojem su radili učitelj i učenici, a samo par godina kasnije uređeno je i prvo školsko igralište (gombalište). Kako je škola trajala sve duže, zaposleni su dodatni učitelji te je proširena školska zgrada.

Školska svakodnevica postaje sve složenija i biva isprepletena raznim aktivnostima kao što su KUD, izviđači i školska zadruga. Sedamdesetih godina, kada je imala čak 500 učenika, škola dobiva ime „Vladimir Nazor“. Jedno vrijeme djelovala je kao područna škola Osnovnoj školi Mikleuš, ali se, uz pomoć mještana, ponovno osamostalila 1994. godine. U godinama koje slijede, učenici, učitelji, roditelji i lokalna zajednica su korak po korak gradili školu materijalno i kulturno, tako je otisak svake osobe duboko utkan u njezino tkivo.

Povodom obilježavanja 150. obljetnice školstva u Novoj Bukovici organizirana su brojna događanja, a kruna proslave bit će predstava 30. svibnja 2018. u Domu kulture te sportski dan 1. lipnja.

U slavljeničkom tonu krenulo se još u veljači kada su učenici 7. razreda održali videokonferenciju i sat fizike s Osnovnom školom Vijenac iz Osijeka. Najprije je učiteljica fizike OŠ Vijenac Tanja Paris održala zanimljivu prezentaciju te učenike upoznala s njihovom školom, a potom je našu školu uz učitelja Slavena Mađarića predstavila učenica Kristina Matijević. Nakon prezentacije uslijedio je „Kahoot“ kviz o međudjelovanju tijela i sili, a pobjedu je odnio naš Filip Nikić. Kviz je bio vrlo zanimljiv, a svi su izrazili želju da uskoro opet sudjeluju u takvom obliku zanimljive i zabavne nastave.

Obilježen je i Dan sigurnijeg interneta. Naime, brojna istraživanja potvrđuju da djeca i mladi sve više vremena provode na internetu. Često su bez nadzora odraslih, a nije rijetkost da u korištenju interneta nemaju ni vremensko ograničenje. Mogu pretraživati sadržaje koje žele bez roditeljskog znanja. Internet

nije toliko siguran koliko se možda misli te se mogu pojaviti i različiti oblici nasilja. Nastojali smo učenike upozoriti na sve opasnosti, a petaši su imali priliku rješavati kviz o sigurnosti na internetu. Učenici su se iskazali svojim znanjem, a potom su sudjelovali i na radionici s ovom tematikom.

Sredinom ožujka održali su se susreti sadašnjih i bivših

učenika, točnije – učenici 7. i 8. razreda ugostili su najbolje učenike 8. razreda od 1998. godine. Pozivu su se odazvali gotovo svi bivši najučenici, danas marljivi srednjoškolci, uspješni studenti i radnici, treneri, učitelji i brižni roditelji. U ugodnoj atmosferi i opuštenom druženju gosti su domaćinima rekli nešto o sebi, bilo je tu lijepih, poučnih i zabavnih priča, a na vidjelo su izašle i neke nepodopštine. S osobitim su se veseljem

prisjetili svojih bivših učitelja koji su ih uvijek dodatno poticali u učenju i radu te ih na neki način usmjerili na sadašnji put. Bilo je zanimljivo ponovno se prošetati školskim hodnicima, sjesti u stare klupe i pogledati ocjene u starim imenicima. Na kraju druženja poručili su svim sadašnjim učenicima da ne treba odustati od svojih snova i životnih planova, ali i da se već sada treba potruditi i uložiti napor u učenje i stjecanje znanja jer se to uvijek višestruko isplati.

Učenici PŠ Miljevci krajem travnja održali su videokonferenciju s prijateljskom školom iz slovačke Oščadnice. Putem Skypea upoznali su 4. razred i njihovu učiteljicu Tatianu Slivkovu. Učenici su se predstavili, a potom su zajedno otpjevali pjesmu na slovačkom jeziku. Nakon što

smo im rekli nešto o radu i aktivnostima naših učenika, gosti su predstavili svoju školu i otpjevali slovačku narodnu pjesmu *Anička dušička, kde si bola*. Zahvalni smo na suradnji i veselimo se budućim susretima, virtualnim i onim stvarnim.

U svibnju su učenici po školi počeli primjećivati QR kodove koje su mogli skenirati te su saznali kako se iza njih kriju povijesne činjenice i zanimljivosti o našoj školi. Sve to poslužilo je za kviz koji se sastojao od dva dijela. U prvom dijelu ekipe su dobile test s pitanjima čije su odgovore skrivali QR kodovi koje je sastavila i postavila knjižničarka Eva. Materijale za kviz

marljivo su prikupili naš pedagog Darko i učiteljica Povijesti Martina iz starih spomenica škole. Ekipe su riješile test i smjestile se u STEM učionicu gdje ih je dočekala učiteljica Povijesti s još

malo „rešetanja“. Uslijedio je kviz u aplikaciji „Plickers“ koja je vrlo zanimljiva i inovativna. Atmosfera je bila napeta, a po završetku drugog dijela kviza dobili smo i pobjednike. Najviše bodova osvojili su Anamarija (8. r.), Kristina (7. r.), Monika (6. r.) i Gabriel (5. r.). Najuspješnije učenike nagradila je ravnateljica, iako su na kraju svi izašli kao pobjednici jer su saznali mnogo toga o školi i dobro se zabavili.

Predškolci su se također uključili u obilježavanje proslave rođendana naše škole te su ujedno obilježili i Majčin dan koji se u Hrvatskoj slavi druge nedjelje u svibnju. Organizirana je radionica za majke i djecu, a bile su ponuđene četiri aktivnosti: bojanje temperom različitih oblika od gipsa, oslikavanje staklenki bojama za staklo, lijevanje gipsa u kalupe te popunjavanje oblika tkaninom. Vrijedne ruke naših predškolaca uz pomoć majki izradile su krasne radove. Kratkim i prigodnim programom na kraju radionice budući prvašići obradovali su svoje mame čestitavši im Majčin dan na najljepši mogući način.

Povodom Dana Europe koji se obilježava početkom svibnja ugostili smo i predstavnike škola u našem okruženju na zanimljivom pub-kvizu prigodne prosvjetarsko-europske tematike uz izložbu fotografija. Na susret su došli gosti djelatnici iz četiriju škola: Industrijsko-obrtničke škole iz Slatine, OŠ Josipa Kozarca iz Slatine, OŠ Antuna Gustava Matoša iz Čačinaca i OŠ Mikleuš. Ove smo susrete prvenstveno namijenili obilježavanju Dana Europe i eTwinninga te obljetnici osnutka škole. Nazočnim gostima predstavljena je eTwinning platforma za suradnju učenika i učitelja uz

sve projekte koje smo u školi odradili od 2013. godine. Prezentaciju je izradila učiteljica engleskoga jezika Nadin Cuca, a prezentirala učiteljica razredne nastave u PŠ Miljevci Marina Kordi. Ravnateljica Lareta Žubrinić predstavila je gostima i projekt „Windows to the past“ koji je odradila s foto-grupom učenika u partnerstvu s nekoliko europskih zemalja. Rezultat rada na tome projektu su zanimljive fotografije grada Slatine u prošlosti i sadašnjosti. Gosti iz OŠ Josipa Kozarca Slatina predstavili su dva velika projekta iz programa Erasmus +, a to su „Seeing and reading the values“ i „Mathematica regina omnium scientiarum et - learning path to success“. Uslijedio je kviz znanja iz prosvjetarsko-europske tematike, a koji je sastavio naš poznati kvizoman, također kolega učitelj, Mirko Milak. Pitanja nisu bila nimalo jednostavna, svi su se dobro pomučili, a u jakoj konkurenciji pobjedu je ipak odnijela naša škola!

Najstarija pronađena školska fotografija

Međunarodni dan muzeja obilježava se 18. svibnja, stoga su učenici 3. i 4. razreda matične škole sa svojim učiteljicama Marijom Venc i Lidijom Medved posjetili Zavičajni muzej u Novoj Bukovici. Budući da je ova prigoda povezana i s obilježavanjem 150 godina od osnutka škole, učiteljica Kristina

Pintarić postavila je izložbu starih razrednih fotografija naših bivših učenika. Na fotografijama su neki učenici mogli pronaći svoje pretke, a najstarija fotografija je iz davne 1935. godine i vlasništvo je obitelji Stojanović. Iskristili smo ovu lijepu prigodu i u goste pozvali umirovljene bukovačke učiteljice Tereziju Venc i Vjekoslavu Haselbeck te našu nekadašnju ravnateljicu Šteficu Šafar. Ugostili smo ih u našoj muzejskoj „učionici“. Na brojna učenička pitanja o životu i radu škole u svom radnom

vijeku rado su odgovorile, a nekih se događaja i generacija s radošću prisjećaju. Sretni smo što su se odazvali našem pozivu i ovom prilikom im od srca zahvaljujemo i računamo na njih i kad budemo obilježavali 160. obljetnicu. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u sakupljanju fotografija, a pogotovo onim obiteljima koje su ih nesebično i rado podijelile s nama.

Učenici i učitelji, kao i ostali djelatnici, iznimno su sretni i ponosni što su dio Osnovne škole Vladimira Nazora Nova Bukovica, pogotovo u vrijeme kada se slavi „veliki“ 150. rođendan. Unatoč tome što nismo velika škola imamo bogatu povijest, a naši učenici zajedno sa svojim učiteljima postižu brojne uspjehe zahvaljujući kojima se ime naše škole može čuti diljem Lijepe Naše. Sigurni smo da će se naša škola uspješno boriti sa svim izazovima koji je čekaju i da će neke nove generacije slaviti velike obljetnice u neko drugo vrijeme, ali na istom mjestu. Draga školo, sretan ti 150. rođendan!

Tekst uredila: Maja Kufner, nastavnica

Fotografije: Slaven Mađarić, nastavnik; Vladimir Bičanić, nastavnik; Lareta Žubrinić, ravnateljica; Darko Samardžić, pedagog; Eva Turza Mitrović, knjižničarka; Marija Venc, učiteljica RN

Školska zadruga „Bukvica“

Iako smo zadrugu „Bukvica“ u prošlom broju školskog lista detaljno upoznali, njihov rad ne smijemo zanemariti ni ove godine. Vrijedni zadrugari sudjelovali su u brojnim aktivnostima te našu školu uspješno predstavljali na mnogim događanjima.

Već u studenom stiglo je priznanje ekološko-obrazovnog projekta Hrvatske radiotelevizije „Najljepši školski vrtovi“. Naša škola bila je nominirana u kategoriji „Najljepša učionica na otvorenom“ i ponosno je zauzela 3. mjesto, iako smo se na natjecanje prijavili po prvi put!

Vrijedne zadrugarke okupljene u sekciji „Vez“ ove godine bile su još vrednije. Naime, cijelo prvo polugodište neumorno su heklale vesele šarene šalove. Čak su ih nosile

u školu i heklale pod odmorima. Radionicu je vodila nastavnica Dragana Dropulja, a šalovi su se mogli kupiti na štandu na božićnoj priredbi, kao i još mnogo lijepih božićnih ukrasa koje su na radionicama stvorile vrijedne ruke naših učenika, učiteljica, mama, baka...

Učenice Mateja Podolski i Monika Nikšić zajedno s učiteljicama Draganom Dropuljom i Lidijom Medved sudjelovale su u ožujku na međuzupanijskom okupljanju zadrugara u Osnovnoj školi Eugena Kumičića u Slatini. Okupili su se predstavnici nekoliko učeničkih zadruga Bjelovarsko-bilogorske i Virovitičko-podravne županije, a za sve nazočne održane su četiri radionice – izrađivanje ogrlica od perlica, narukvica od ukrasne špage, pravljenje pralina i izrada ukrasnoga papira.

Zahvaljujući donaciji tvrtke Flora iz Virovitice s kojim već nekoliko godina surađujemo na očuvanju okoliša, vrt matične i područne škole obogatili smo s 15 sadnica prekrasnih ruža - našoj Školi za rođendan! Njih su u travnju ispred školske zgrade posadili vrijedni zadrugari Patricija, Elena, Anamarija, Marin i Ivan Vuković uz pomoć i savjete tete spremačice Slađane. Učenici su nakon završetka sadnje dobili još jedan

zadatak: istražiti svojstva i uvjete održavanja za svaku od posađenih ruža uz objašnjenje

imena ruže. Pored svih sadnica postavljene su tablice s QR karticama kako bi i svi prolaznici mogli naučiti nešto o njima.

Učenici razredne nastave u svibnju su obilježili Dan planeta Zemlje sadnjom cvijeća u školskom dvorištu i radom u začinskom vrtuljku. U novu gređicu koju su iskopali i uredili Sandro i Dominik iz 8. razreda, sadili su ukrasne kadulje ili salvije koje su poznate ljetnice, a to znači da će one svojim cvatom uljepšavati naš školski okoliš čitavu vrtlarsku sezonu. Učenici sedmog razreda posvetili su se uređenju vrtnog jezercerca te su u školski park postavili prekrasan hotel za kukce s 5 zvjezdica koji su sami izradili.

Od malih nogu učimo kako se treba uljepšavati i čuvati okoliš škole. Što ljepša škola, to bolji đaci!

Priznanje za vrijedan rad i upornost naši su zadrugari te njihovi mentori dobili na Smotri učeničkih zadruga Virovitičko-

podravne županije. Uz pohvale za proizvode koje su izložili i predstavili „Bukvica“ je nagrađena i 4. mjestom u jakoj konkurenciji, što je veliki uspjeh.

Tekst: Lareta Žubrinić, ravnateljica; Dragana Dropulja, nastavnica; Kristina Pintarić, učiteljica RN
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica; Dragana Dropulja, nastavnica; Kristina Pintarić, učiteljica RN, Lidija Medved, učiteljica RN; www.domovina.net

Hello, friends! Pittsburgh is calling!

U srijedu, 6. prosinca, na blagdan sv. Nikole, učenici škole predstavili su našu školu i našu zemlju učenicima i djelatnicima vrtića u Pittsburghu putem Skypea.

Ova izvrsna ideja potekla je od gospođe Jadranke Milošević koja je djeci u Americi željela približiti svoju domovinu Hrvatsku. Naši učenici radosno su prihvatili taj prijedlog i pripremili fotografije i videomaterijale o našoj školi i našoj zemlji.

Jedni drugima prenosili su božićne običaje svojih zemalja, a nakon mnogobrojnih zanimljivih pitanja od strane radoznale vrtićke djece iz dalekoga Pittsburgha, uslijedilo je veliko iznenađenje koje ih je oduševilo. U njihovu učionicu ušetao je sveti Nikola direktno iz Hrvatske!

Sretni zbog ostvarenog kontakta i susreta s malim američkim prijateljima, našim učenicima ovo je bila i sjajna prilika za uvježbavanje i usavršavanje engleskog jezika i stjecanje novih iskustava. Radujemo se novom susretu!

Tekst i fotografije: Tihana Mađar Grgić, nastavnica

Hrvatski olimpijski dan - Tko bijelu majicu nosi, svojim zdravljem se ponosi!

Hrvatski olimpijski dan obilježava se svake godine sredinom rujna, a u Hrvatskoj je postao općeprihvaćena manifestacija koja promiče važnost bavljenja sportskom aktivnošću, solidarnost među ljudima, razumijevanje, mir te olimpijska načela izvrsnosti u raznim područjima. Bijela majica postala je tradicionalna oznaka proslave ovog dana, a ujedno i „zastava prijateljstva“. Naša škola uključila se u proslavu Hrvatskog olimpijskog dana, a kako su ga obilježili, pročitajte u nastavku.

Desetero učenika predmetne nastave zajedno s učiteljem Hrvojem Kraljicom sudjelovalo je u atletskim utrkama povodom obilježavanja 1. olimpijskog dana u Orahovici. Sudjelovalo je gotovo

1000 natjecatelja svih uzrasta, a našu školu predstavljali su učitelj Hrvoje te Mislav, Renato, Franko, Dominik, Damjan, Dražen, Sandro, Martina, Mateja i Monika. Manifestaciju su svojim dolaskom uveličali i poznati sportaši kao što Stjepan Božić, svjetski prvak u boksu, Luka Pupek, juniorski svjetski prvak u boksu i Lucija Kimani Marčetić, bosanskohercegovačka atletičarka i olimpijka porijeklom iz Kenije. Učenici su bili iznimno zadovoljni svojim nastupom i cjelokupnom organizacijom ovakvog sportskog natjecanja, a posebno pobjedom svojega učitelja Hrvoja u utrci učitelja i profesora. Bravo, učitelju!

Miljevačkim školskim dvorištem također je vladalo olimpijsko ozračje na radost svih mališana. Učenici su brzo

odradili svoje zadatke iz Engleskog jezika i Matematike kako bi što prije dospjeli na školsko dvorište gdje su, na satu Tjelesne i zdravstvene kulture, natjecateljskim igrama i utrkama obilježili Hrvatski olimpijski dan.

Podijeljeni u dvije skupine najprije su se natjecali u skakanju u vrećama, a potom i u bacanju loptice u dalj. Unatoč pokojem padu i malim nespretnostima, svi učenici su se maksimalno potrudili doprinijeti uspjehu svoje ekipe. Posebno ih je oduševio poligon na spravama jer je u toj utrci najviše dolazila do izražaja požrtvovnost, izdržljivost, a posebice brzina svakog učenika. Najbolji su svojim kućama otišli bogatiji za nove zlatne, srebrne i brončane medalje, a i ostali su bili zadovoljni jer su za sudjelovanje dobili origami narukvice u bojama olimpijskih

krugova koje će ih podsjećati na Hrvatski olimpijski dan – tijelu i duhu koristan i – nipošto dosadan!

Učenici razredne nastave matične škole zajedničkim natjecanjem obilježili su Hrvatski olimpijski dan. Međurazredno natjecanje popraćeno navijanjem prolazilo je u smijehu i bodrenju naših sudionika. Ekipne i štafetne igre, utrke te igre s preprekama samo su neke u kojima su učenici sudjelovali, ali i zabavili se. Na kraju su se fotografirali uz automobilske gume u bojama olimpijskih krugova. Vrijedno su ih izradili učenici četvrtog razreda i njihova INA. Bravo četvrtaši, bravo učenici, bravo za sport i zdrav duh!

Tekst: Maja Kufner, nastavnica; Hrvoje Kraljik, nastavnik; Jasminka Stošić, učiteljica RN, PŠ Miljevci; Marija Peček, učiteljica RN
Fotografije: Hrvoje Kraljik, nastavnik; Nadin Cuca, nastavnica; Marija Peček, učiteljica RN

It's Halloween!

Halloween je noć uoči Svih svetih. U prošlosti, blagdan Svih svetih nosio je naziv All Hallows' Day, a noć uoči Svih svetih imala je naziv All Hallows' Eve te je naziv Halloween potekao upravo od toga naziva.

Tradicija obilježavanja Halloweena potekla je iz Irske, Kelti su tada slavili kraj prve polovice godine i pripremali se za zimu.

Vjerovali su da mrtvi tu noć posjećuju žive te su im ljudi ostavljali hranu. Kada su u 19. stoljeću mnogi Irci napustili svoju zemlju i otišli u SAD, tada su sa sobom ponijeli i svoju tradiciju.

Danas je Halloween popularan diljem svijeta, ljudi ukrašavaju svoje kuće bundevama te odlaze na kostimirane zabave odjeveni poput vještica, vampira, duhova ili drugih jezivih stvorenja. I mi smo u našoj školi, u sklopu nastave Engleskog jezika, obilježili Halloween, naučili smo sve o obilježavanju tog dana, izrađivali ukrase za učionice te rezbarili bundeve.

Tekst: Tihana Mađar Grgić, nastavnica
Fotografije: Tihana Mađar Grgić, nastavnica

Matematika je zabavna, osobito na Večeri matematike

Početkom prosinca u našoj školi je po prvi puta održana Večer matematike. Bilo je jako zanimljivo.

Radi se o skupu interaktivnih radionica koje potiču izgradnju pozitivnog stava učenika prema matematici, a održava se na prijedlog Hrvatskog matematičkog društva i uz potporu Instituta za razvoj i inovativnost mladih.

Svi učenici koji su sudjelovali na ovoj večeri u zabavnim aktivnostima otkrili su često zaboravljenu – zabavnu stranu matematike. Imali su priliku stvoriti nove ideje o tome što matematika jest i čime se bavi te su sami sebi dokazali da matematičke probleme, i bez da smo svjesni vlastitog talenta, svakodnevno svi uspješno rješavamo.

Večer matematike nalik je sajmu ➔

u kojemu sudionici obilaze radne centre i odabiru aktivnosti u kojima će sudjelovati. Sudjelovalo je 40-ak učenika i roditelja, stoga možemo s pravom reći da je matematika popularizirana, a cilj ostvaren.

Tekst: Matea Bolta, nastavnica
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica

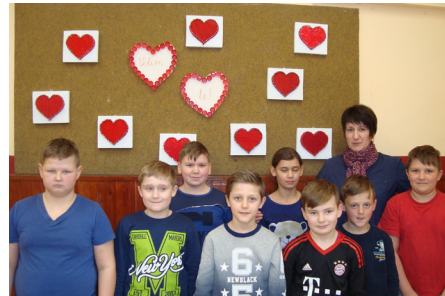
Naša srca u string-artu

Da nam za voljene osobe ništa nije teško napraviti, a osobito u vrijeme Valentinova, uvjerali su nas naši četvrtišti. U goste Likovno-etno grupe pozvali smo gospođu Mirjanu Žagar. Ovo nije prvi susret s gospođom Žagar jer nam je gošća bila i povodom Međunarodnog dana seoske žene kada su naše sumještanke predstavile svoje hobije.

Uvela nas je u vještinu string-arta koja nam se jako sviđjala. Valentinovo nam

se učinilo kao dobra prilika jer nam za ljubav neće biti bolan ni pokoji udarac po prstima. Unaprijed smo pripremili dogovoreni materijal (daske, čavle, čekiće i vunu), a Mirjana nas je vodila i nadzirala u radu. Rekla nam je da smo njeni prvi učenici, ali da smo jako dobri – u to se sami uvjerite!

Za uspomenu nam je poklonila slatkiše i srca koja je izradila posebno za naše učenike, a mi smo joj uzvratili jednim velikim HVALA do sljedećeg susreta. Nakon lijepog druženja možemo reći da smo naučili nešto korisno, ali i napravili originalne poklone za naše voljene.

Ljubav primamo i dajemo mnogima, ali samo jednoj osobi poklanjamo svoje srce i kažemo: „Volim te!“

Tekst: Lidija Medved, učiteljica RN
Fotografije: Lidija Medved, učiteljica RN

Nova generacija naših predškolaca

I ove godine naša je škola u suradnji s Općinom Nova Bukovica organizirala Minimalni plan i program za djecu predškolskog uzrasta od 250 sati. Uspisano je 12 budućih prvašića, 6 dječaka i 6 djevojčica.

Počevši od 1. listopada 2017. godine pa sve do 30. svibnja 2018. godine, predškolci su zajedno sa svojom odgajateljicom Ines Puškarić kroz igru vrijedno radili i tako se pripremali za prvi razred. Tijekom pohađanja Male škole, obrađene su ili će se obraditi sljedeće teme: *Upoznavanje, Moja obitelj, Jesen, Ide sv. Nikola, Božić, Snježne radosti, Valentinovo, Maškare, Godišnja doba, Promet nije šala mala, Livada i njezini stanovnici, Ususret Uskrsu, Domaće životinje, Šuma i šumski stanovnici, Proljeće, Ptice selice, Dan planeta Zemlje, Majčin dan, Dan škole i Završna svečanost.*

Odrađeno je mnoštvo likovnih, kreativnih, istraživačkih, glazbenih, tjelesnih, čitalačkih i predčitalačkih aktivnosti, a dokaz je velik broj dječjih radova. Osim obrađenih tema, predškolci su se pozabavili i abecedom te brojevima do 10, a ostvareni su i sadržaji kao što su: upoznavanje škole i njezinog funkcioniranja te razvijanje pozitivnih stavova o školi, usvajanje kulturno-higijenskih navika, čitanje i pričanje bajki, uvježbavanje komunikacije, gledanje crtića i dječjih filmova, šetnje i različite igre na dječjem igralištu.

Vežano uz temu Promet nije šala mala, predškolke su posjetili policajci te ih podučili o sigurnosti u prometu. Polaznici Male škole uključili su se i u aktivnosti

povodom obilježavanja 150 godina postojanja Osnovne škole Vladimira Nazora Nova Bukovica i to kreativnom radionicama u kojima su sudjelovale i njihove mame. Kratkim i prigodnim programom na kraju radionice buduću prvašiću obradovali su ih čestitavši im Majčin dan.

Sigurni smo da će i ova generacija predškolaca ostaviti trag u našoj školi te biti zapamćena po zanimljivim događajima kojih je bilo zaista mnogo. Ohrabreni i samouvjereni, predškolci kreću u nove pohode svog daljnjeg obrazovanja.

Tekst: Ines Puškarić, odgajateljica
Fotografije: Ines Puškarić, odgajateljica

Prigodna „Božiću mali, dragi...“

Učenici i učitelji naše škole čestitali su Božić svojim roditeljima i ostalim sumještanima na najljepši mogući način – tradicionalnom božićnom priredbom koja je održana u Domu kulture 19. prosinca 2017. godine.

Učenici i njihovi mentori predstavili su se pjesmom, plesom, igrokazima i recitacijama te sve prisutne na najveseliji mogući način uveli u radosti Božića.

Učenička zadruga „Bukvica“ i ove je godine priredila mnoge proizvode koji

su se mogli kupiti i na taj način pomoći rad vrijednih zadrugara. Osim toga, učenici, učitelji i roditelji su na božićnim radionicama izradili razne ukrase, a mogli su se kupiti i ukusni kolači.

Na kraju božićne priredbe voditelji programa Dominik i Patricija iz 8. razreda zaželjeli su svima sretno i veselo blagdan, a svi koji su imali čast prisustvovati ovoj predivnoj priredbi otišli su svojim kućama prepuni ljubavi i veselja.

Tekst: Dragana Matić, učiteljica RN
Fotografije: Lareta Žubrinić

Od vrta do HRT-a!

Dana 24. studenoga 2017. naša škola imala je priliku i čast sudjelovati na snimanju svečanosti dodjele nagrada za najljepše školske vrtove i primiti priznanje u ekološko-obrazovnom projektu Hrvatske radiotelevizije „Najljepši školski vrtovi“.

Krenuli smo rano, spremni i uzbuđeni. Vožnja je bila zabavna, a osim učenika u pratnji su išli učiteljica Lidija Medved, ravnateljica Lareta Žubrinić i zamjenik načelnika Tomislav Dereš.

Odmah po dolasku u zgradu Hrvatske radiotelevizije krenuli smo s razgledavanjem. Obišli smo 7 studija uz

stručno vodstvo gospođe Nade te ostale prostore u kojima se snimaju televizijske i radijske emisije.

Upoznali smo televizijske voditelje Karmelu Vukov Colić, Davora Meštrovića, meteorologa Zorana Vakulu, sportskog komentatora Dragu Čosića i voditelja poznatog kviza „Potjera“ Tarika Filipovića, kao i lovkiju Moranu.

Snimanje svečanosti dodjele nagrada bilo je najuzbudljivije. Naša škola, nominirana u kategoriji „Najljepša učionica na otvorenom“, zauzela je 3. mjesto, iako smo se na natjecanje prijavili prvi put, u konkurenciji više od 100 škola i dječjih vrtića. Bili smo jako sretni i ponosni kada smo dobili priznanje koje nam je uručila ministrica znanosti, obrazovanja i sporta Blaženka Divjak.

Dobili smo nove ideje kako još ljepše urediti školski vrt. Nadamo se da ćemo do sljedeće godine biti bolji i ponoviti uspjeh, makar ni ove godine nismo bili loši. Nakon proglašenja i zajedničkog ručka uputili smo se kući, sretni i motivirani te zadovoljni postignutim uspjehom.

Tekst: Dorotea Dolovski, 7. r.
Fotografije: Dorotea Dolovski, 7. r.; Tomislav Dereš

VELIKA SRCA MALIH HUMANITARACA

Talijanski povjesničar Cesare Cantu rekao je: „Dobročinstvo je jedino blago koje se povećava dijeljenjem“. Ovom su mudroču vođeni i učenici naše škole koji su opet pokazali kako imaju veliko srce i da su uvijek spremni pomoći bližnjima u potrebi.

Volonteri Crvenog križa i vjeronaučna skupina više nego uspješno proveli su sabirnu akciju „Solidarnost na djelu“. U akciji su bili uključeni učenici, učitelji, roditelji i mještani, a prikupljena je velika količina namirnica. Po prvi puta uspjeli smo prodati svih 300 dobivenih bonova te smo Crvenom križu uplatili puni iznos od 1500 kuna. Volontiranje je zapravo pokretač pozitivnih promjena u društvu, a naši volonteri Filip Nikić, Renato Lukaček, Elena Koleno, Marin Kovačić, Matija Šterl, Maja Mary Šterl, Ivana Habuš, Dražen Huber i Mislav Juršić s vjeroučiteljem Đorom Đorđevićem pokazali su se spremnima odvojiti vrijeme i nesebično pomagati drugima.

Uključili smo se i u akciju „Za 1000 radosti“ koju provodi Caritas Zagrebačke nadbiskupije. Ovogodišnji moto „Daruj i obraduj!“ bio je i više nego

prihvaćen, a prikupljanje sredstava proveo je vjeroučitelj Đora Đorđević s učenicima. Cilj akcije bio je pomoći u daljnjem liječenju teško stradalog mladića Stipe Tašića iz Čeralija.

Na kršćanski blagdan Cvjetnice ispred crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici održala se prodaja narcisa u humanitarne svrhe pod nazivom „Budimo zajedno“. U skupljanju narcisa sudjelovali su svi učenici i djelatnici škole. Prilog je bio dobrovoljan, a s prikupljenim

novcem kupili su se pokloni za Uskrs djeci oboljeloj od malignih bolesti s područja naše županije.

Ne smijemo, naravno, zaboraviti ni našeg **Antonija Vargu**. U nastavku pročitajte njegovo pismo zahvale.

Bok, svima! Ja sam Antonio Varga. Imam 11 godina i idem u 3. razred. Možda ste me primijetili u hodniku škole, ja sam onaj dječak u invalidskim kolicima koji ne može hodati. Bolujem od cerebralne paralize pa se ne mogu sam kretati, ni šetati, ni igrati nogomet s prijateljima.

Ali, ja sam sretan jer imam prijatelje! Imam i svoju baku Draganu i obitelj koja me voli i brine za mene, dobru učiteljicu Mariju koja me svakodnevno uči raznim stvarima, a u nastavi mi pomaže i asistentica Dijana koja na mene pazi čak i pod odmorom!

Posebno sam sretan što ću uskoro na terapije u Zagreb u jednu

polikliniku. Ondje djeci kao što sam ja pomažu da prohodaju, a to je moja najveća želja! To košta jako mnogo novca i zato sam se brinuo. Ali, moji prijatelji su mi odmah uskočili u pomoć pa je škola pozvala sve druge škole i učenike te udruge, crkvu, obrtnike i sve ostale ljude u cijeloj Hrvatskoj i svijetu da mi pomognu, a oni su se odmah odazvali. Za mene su priredili i koncerte i kazališne predstave, čak me je i župan posjetio! Skupili su sav potreban iznos za 12 tjedana terapije i sad ću dati 150 % od sebe da prohodam i da prvi dan škole dodem na nastavu sam, bez kolica!

Iz sveg srca zahvaljujem svima koji ste mi pomogli jer vjerujete u mene!

Tekst: Đora Đorđević, nastavnik; Lareta Žubrinić, ravnateljica; Antonio Varga, 3. r.
Fotografije: Đora Đorđević, nastavnik; Lareta Žubrinić, ravnateljica

Budi STEMpatičan

Tijekom ove školske godine realizirali smo nekoliko STEM projekata. Pojam STEM je načinjen od početnih slova engleskih naziva za četiri područja – science (znanost), technology (tehnologija), engineering (inženjerstvo) i mathematics (matematika).

Naša je škola također uključena u veliki projekt "Budi STEMpatičan" s ciljem prepoznavanja darovitih učenika u 14 osnovnih i 7 srednjih škola naše županije. Projekt vrijedan 926.091,10 kuna financiran je od strane Europskog socijalnog fonda, a nastao je u suradnji županijskog Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, šport i tehničku kulturu koja je i nositelj projekta i razvojne agencije VIDRA uz Institut dr. Ivo Pilar iz Zagreba s ciljem prepoznavanja talentiranih i darovitih učenika u STEM području te razvijanja modela podučavanja i rada s takvim učenicima. Sve spoznaje stečene tijekom brojnih edukacija za učitelje STEM područja, radionica i kampova za učenike ili studijskih putovanja bit će korisne za ukupni hrvatski obrazovni sustav, a osim toga i doprinijeti programu cjeloživotnog učenja.

U suradnji sa Školskom knjigom naši su učenici sudjelovali i u realizaciji aktivnosti projekta "STEM tjedan" i "Radar".

U „STEM tjednu“ učenici su u listopadu u pratnji učiteljice Marije Majer i Slavena Mađarića posjetili Tehnički muzej u Zagrebu gdje su poslušali predavanja poznatih hrvatskih znanstvenika Krešimira Čanića, Korada Korlevića, Josipa Stepanića

i Vladimira Paara o kriptografiji, svemiru, galaksijama te radu sve popularnijih dronova. Na radionicama su imali priliku vidjeti 3D printanje, sastaviti jednostavne robote, naučili su šifrirati i dešifrirati poruke, radili pokuse iz područja biologije i kemije.

O projektu „Radar“ pisao je Kristijan Škrnički, učenik 4. razreda. 10. travnja učenici 3. i 4. razreda proveli su radionicu koja je predviđena u sklopu projekta RADAR. Naglasak svih aktivnosti je u području prirodnih znanosti, a posebice meteorologije. Provedba aktivnosti za sve nas je besplatna, a organizacija je ostvarena u suradnji Školske knjige i Instituta za udžbenike i nastavnu tehnologiju. Voditelj naše radionice bio je gospodin Krešimir Čanić koji posjeduje veliko iskustvo u radu s djecom na popularizaciji znanosti. Ujedno je i suautor knjige „Mali meteorolog“ koju je naša škola dobila na poklon. Prvo smo slušali kratko predavanje, a zatim smo sudjelovali u radionicama. Pravili smo tornado, barometar i vjetrovnu! Za svaki pokus trebali smo materijal i upute za rad. Vjetrovnu smo pravili uz pomoć slamčice, kartona i pribadače. Ona služi za određivanje smjera vjetrova. Zabavili smo se i vrijeme je brzo prošlo. Ovom radionicom potaknuti smo da i sami izvodimo pokuse i budemo mali meteorolozi. Tko zna? Možda netko od nas postane i pravi meteorolog jednog dana!

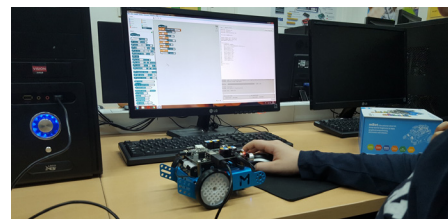
Tekst: Lareta Žubrinić, ravnateljica; Kristijan Škrnički, 4. r.
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica; Marija Vencl, učiteljica RN; Slaven Mađarić, nastavnik

Croatian Makers

U studenome ove školske godine postali smo dio Croatian Makers obitelji. Croatian Makers je projekt udruge IRIM („Institut za Razvoj i Inovativnost Mladih“), a trenutno okuplja 360 škola u Hrvatskoj. Svaka škola dobila je donirane mBot robote, a dolazak robota u našu školu dočekan je s naglašenim veseljem. Zainteresiranost u početku je bila toliko da smo ulaskom u robotsku ligu imali ne jednog učenika po robotu već nekoliko. Ipak, kroz godinu su se održali oni najuporniji – Roberto Gorički, Matija Kribl, David Fuljek, Mihael Šterl i Mateo Tandarić.

Na samome početku s nestrpljenjem smo sastavljali robote i upoznavali se s osnovama rada te načinom na koji Croatian Makers liga funkcionira. Liga je zamišljena tako da učenici nekoliko puta godišnje sudjeluju u natjecanju,

kombinirajući online i fizičku razinu natjecanja (kola). U svakom kolu učenici imaju ispred sebe novu stazu, novi izazov te mnoštvo zadataka koje robot mora izvršiti. Osim podešavanja motora za kretanja robota, ove smo se godine kroz četiri kola upoznali sa senzorima za praćenje crte, ultrazvučnim senzorima, senzorima za svjetlo, senzorima za bluetooth povezivost, IR senzorima, upravljanju LED dioda..., bilo je tu svega!

U veljači smo povodom Dana očeva organizirali pravu nogometnu "tekmu" i odmjeravanje s robotima. U goste smo pozvali očeve koji su prihvatili izazov – odmjeriti snagu/spretnost naspram svojih sinova. Robote smo povezali s pametnim mobitelima (bluetooth vezom) i najednom je mobitel postao uređaj za upravljanje robotima. Uz travnati tepih, tenisku lopticu i po mjeri izrađene golove, utakmica je mogla početi. Naposlijetku smo na terenu imali 4 robota zaigravši dva na dva čime su se otvorile nove mogućnosti taktiziranja.

4. kolo je upravo završilo te smo u iščekivanju rezultata. Ovo kolo bilo je online kolo što znači da smo zadatak morali riješiti, snimiti i bodovati te poslati na „provjeru“. Jednako tipa bila su prva dva kola, dok je treće kolo bilo fizičko. Škola domaćin naše regije (Našice) bila je OŠ Dore Pejačević iz Našica. Za sada smo uspjeli u svakom kolu biti prvi u mlađoj dobnoj skupini u kojoj se natječemo. Nadamo se dobrim rezultatima i

u 4. kolu te ukupnoj godišnjoj pobjedi u regiji Našice. Bravo petashi i samo naprijed!

Tekst i fotografije: Vladimir Bičanić, nastavnik

e-Škole

Najviše smo ponosni na uspjeh naše škole koja je između 700 prijavljenih škola u Republici Hrvatskoj odabrana sudjelovati u velikom pilot-projektu pod nazivom „Uspostava sustava razvoja digitalno zrelih škola: e-Škole“. Ovim se projektom žele ojačati kapaciteti osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovnog sustava s ciljem osposobljavanja učenika za tržište rada, daljnje školovanje i cjeloživotno učenje. Svrha projekta jest se najvećim dijelom financira iz strukturnih fondova Europske unije, a provodi ju Hrvatska akademska i istraživačka mreža CARNet, jest uspostaviti sustav razvoja digitalno zrelih škola kroz pilotiranje i evaluaciju primjene IKT-a u obrazovnim i poslovnim procesima u 10% škola u Republici Hrvatskoj.

Projekt e-Škole zapravo je pilot projekt koji će biti podloga za daljnju digitalizaciju školstva u Hrvatskoj. Projekt se provodi od ožujka 2015. pa sve do kolovoza 2018 godine. Druga faza projekta e-Škole obuhvatit će još veći broj škola, a njezino provođenje bazirat će se upravo na rezultatima pilot projekta u kojem mi sudjelujemo. Naša škola je, dakle, uhvatila prvi val digitalizacije, dok bi drugi val koji obuhvaća ostale škole trebao započeti 2019.

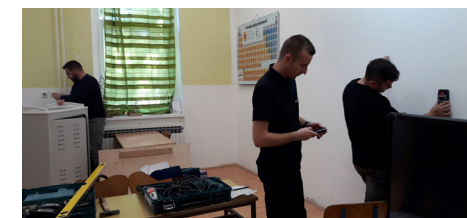
Nakon prve faze samovrednovanja i vanjskog vrednovanja dobili smo i oznaku stupnja digitalne zrelosti: digitalna početnica, stoga je naš cilj bio postići stupanj više, tj. postati digitalno osposobljena škola.

Za naše učenike i učitelje sudjelovanje u ovom projektu bio je veliki izazov, uz puno novih poslova i obveza, ali svakako i velika radost jer smo projektnim aktivnostima osuvremenili našu školu vrijednom opremom, a učitelje kontinuirano i temeljito educirali na mnogobrojnim radionicama, tečajevima ili webinarima organiziranim od strane Visokog učilišta Algeba.

U sklopu projekta u školu je u kolovozu 2017. uvedena optička mreža koja nam je omogućila superbrzi internet. Mreža je vrlo stabilna i stvarno rijetko s njom imamo problema, a omogućuje istovremeno spajanje velikog broja korisnika na internet bez žrtvovanja brzine interneta. Trenutno u školi imamo čak tri mreže, a svaka ima svoju

točno određenu funkciju.

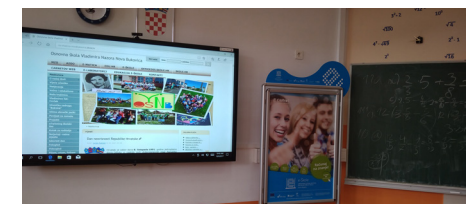
Uvođenje optičkog interneta bio je preduvjet za korištenje e-Dnevnika koji smo uveli netom prije početka školske godine 2017./2018. Stare papirnate verzije dnevnika gdje su se vodile bilješke i ocjene o postignućima učenika otišle su u povijest, a na njihovo mjesto sada su došli e-Dnevnici u elektroničkom obliku koji omogućuju jednostavnije vođenje razredne evidencije i brži pristup svim informacijama vezanima za pojedini razred ili učenika. Pogodnost koja dolazi uz e-Dnevnik je što roditelji svakodnevno mogu pratiti napredak svog djeteta iz vlastitoga doma jer svi se podaci nalaze u e-Dnevniku.

U našoj školi uređene su i dvije učionice prvenstveno namijenjene nastavi u STEM, ali i ostalim područjima. Jedna je učionica prezentacijska – opremljena PC računalom, monitorom s funkcijom dodira, zvučnicima, a druga je interaktivna, koja uz prezentacijsku opremu uključuje i 30 tableta za učenike.

Projekt e-Škole ima ogroman utjecaj na odgojno-obrazovni sustav u cjelini, ali i na pojedine manje elemente unutar školstva. Nastava kao najvažniji dio odgojno-obrazovnog procesa već dugo vremena zahtijeva drastične promjene. Svijet oko nas se užurbano mijenja, tehnologija napreduje i sve više zadire u našu svakodnevnicu.

U takvim uvjetima potrebno je mijenjati i modernizirati nastavu koja je još uvijek počivala na zastarjelom principu papir – kreda – ploča. Upotrebom pametnih ekrana i tablet računala sve potrebne informacije su nam na dlanu, a na internetu su u multimedijском obliku što učenje čini zabavnijim i puno zanimljivijim. Djeca danas odrastaju uz tehnologiju, stoga je logičan slijed da se ona polako uvodi i u nastavu. Projekt e-Škole nam omogućava da se nastavni sadržaji učenicima prikazuju na njima bliži način, ali i da sami učenici

budu kreatori digitalnih sadržaja. Najveće promjene vjerojatno su doživjeli učitelji koji su poučavani brojnim programima i alatima koje mogu koristiti u nastavi. Odslušali su i sudjelovali u brojnim radionicama koje se održavaju već treću godinu zaredom. Sudjelovanje u projektu iziskuje velike napore za učitelje, ali zato će postizanje konačnog rezultata, odnosno uvođenje školstva u 21. stoljeće, biti još slađe.

Zahvalni smo svima koji su nam omogućili sudjelovanje u ovom hvalevrijednom projektu, osobito Hrvatskoj akademskoj i istraživačkoj mreži CARNet i na podršci od strane Virovitičko-podravске županije.

Tekst: Lareta Žubrinić, ravnateljica; Darko Samardžija, pedagog
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica

eTwinning u OŠ Vladimira Nazora

eTwinning zajednica je škola u Europi. Sam portal namijenjen je međunarodnoj suradnji i usavršavanju nastavnog i nenastavnog osoblja od predškolskog obrazovanja do srednje škole. Služi nastavnicima i njihovim učenicima za upoznavanje i suradnju s kolegama iz europskih škola. eTwinning omogućuje druženje s kolegama, osmišljavanje i provođenje zajedničkih projekata u nastavi i izvan nje, izvrsne on-line edukacije i tečajeve, a omogućuje i financiranje odlazaka na eTwinning mobilnosti.

Učitelji naše škole upustili su se u eTwinning projekte 2013. godine. Ubrzo je osnovan školski eTwinning tim od 18

djelatnika škole. Kroz nastavu, integrirane dane, izvannastavne i izvanskolske aktivnosti učenici su obavljali razne aktivnosti i upoznavali se s radom i učenicima europskih zemalja partnera pojedinih projekata.

Ove školske godine učitelji i učenici sudjelovali su u čak 12 eTwinning projekata od kojih možemo posebno istaknuti Apple Day (Dan jabuka), We wish you a merry Christmas i 100. dan škole. Učenici su imali priliku kroz razne igre i aktivnosti naučiti nešto novo o jabukama i primijeniti zdravu prehranu tijekom boravka u školi. U božićnom ugođaju izrađivali su božićne ukrase, mame su sudjelovale u božićnim radionicama, učenici su se bavili humanitarnim aktivnostima i sl. Povodom 100. dana škole, dana bez školske torbe, učiteljice su učenicima pripremile razne zanimljive igre i aktivnosti kojima su na zabavan način ponovili nastavno gradivo, ali uz puno smijeha, pokreta, pjesme i igre.

eTwinning nudi nam pregršt novih ideja i vjerujemo da će naša škola ostati članica eTwinning platforme još dugo godina.

Tekst: Nadin Cuca, nastavnica
Fotografije: Nadin Cuca, nastavnica; Marina Kordi, učiteljica RN, PŠ Miljevci; Jasminka Stošić, učiteljica RN, PŠ Miljevci

In-In

„In-In – integracija i inkluzija“ projekt je koji osigurava pomoćnika u nastavi kao posrednika učenicima s teškoćama u razvoju u osnovnoškolskim i srednjoškolskim odgojno-obrazovnim ustanovama Virovitičko-podravске županije. Ugovor kojim se osigurava podrška pomoćnika u nastavi u narednih 4 godine potpisalo je ukupno 44 pomoćnika u nastavi, a za našu školu ugovore je potpisalo 2 pomoćnika.

PARTNERI 13 OSNOVNIH ŠKOLA	4 SREDNJE ŠKOLE
<ul style="list-style-type: none"> Osnovna škola Ivane Brlić-Mazuranić Orahovica Osnovna škola Eugena Kumičića Slatina Osnovna škola Josipa Kozarca Slatina Osnovna škola Suhopolje Osnovna škola August Cesarec Spitić Bukovica Osnovna škola Petra Preradovića Pitomača Osnovna škola Gradina Osnovna škola Mikleuš Osnovna škola Antuna Gustava Matoša Čačinci Osnovna škola „Davorin Trstenjak“ Čadavica Osnovna škola Vladimira Nazora Nova Bukovica Osnovna škola „Ivan Goran Kovačić“ Zdenči Osnovna škola Voćin 	<ul style="list-style-type: none"> Srednja škola Marka Marulića Slatina Industrijsko-obrtnička škola Slatina Industrijsko-obrtnička škola Virovitica Srednja škola Stjepana Sulmancica Pitomača

Virovitičko-podravskoj županiji za navedeni projekt osigurana su bespovratna sredstva iz fondova Europske unije, a ostatak do punog iznosa financirala je Virovitičko-podravska županija.

Tekst: Maja Kufner, nastavnica

Ključno je biti uključen

Krajem lipnja prošle godine učenici naše škole sudjelovali su u projektu „Ključno je biti uključen“. U suradnji s Udrugom osoba s invaliditetom Slatina u Pustari Višnjica kraj Slatine održan je dvodnevni kamp, a sudjelovali su i učenici iz Slatine te Čadavice. Edukacije, sportske aktivnosti te drugi zabavni sadržaji održani su u sklopi tri modula: Različnost kao ljudsko pravo, Prihvatanje različitosti i Pravo na obrazovanje.

Sudionici kampa imali su priliku početkom ove školske godine posjetiti i Zavičajni muzej grada Slatine, Gradsku knjižnicu i čitaonicu te Pučko otvoreno

učilište. Učenici su primili zahvalnice za sudjelovanje u ovom lijepom projektu te su izrazili veliko zadovoljstvo realizacijom projekta. Kamp će se organizirati i ovo ljeto čim škola završi, a naši učenici raduju se novim druženjima i zanimljivim aktivnostima.

Tekst: Maja Kufner, nastavnica
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica

Osnove korištenja BBC micro:bit mikroročunala

Učenici petoga razreda tijekom ove školske godine sudjelovali su u pilot-projektu „Osnove korištenja BBC micro:bit mikroročunala“ koji su Virovitičko-podravska županija i Upravni odjel za prosvjetu, kulturu, šport i tehničku kulturu proveli u suradnji s Poduzetničkim inkubatorom županije i uz potporu Ministarstva znanosti i obrazovanja.

Cilj ovoga pilot-projekta je osigurati svakom učeniku primjerak najmodernije tehnologije micro:bit pločice, nastavne materijale, kao i pripadajuću edukaciju, a na taj su način stekli temeljno znanje informatike i programiranja.

Učenici pristupaju programiranju „pločice“ online putem pomoću Make Code web-stranice. A na web-editoru blokovski programiramo na bazi Scratch-a – slaganje naredbi izvedeno je poput slaganja puzzla. Nakon uspješnog programiranja, program se pohranjuje na računalo i zatim na memoriju micro:bit pločice, baš poput USB memorije i program je spreman za izvođenje - probajte programirati i vi!

Tekst: Lareta Žubrinić, ravnateljica
Fotografirala: Maja Kufner, nastavnica

„PROmikro“ – opremanje osnovnih škola mikroročunala

Godine 2017. uključili smo se i u projekt „PROmikro“, a u edukacijama su sudjelovali učitelj matematike Marko Škrobo, učiteljica tehničke kulture Jasmína Fijala i učiteljica prirode i biologije Marija Majer.

CARNet je u suradnji s Institutom za razvoj i inovativnost mladih – IRIM te uz podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja pokrenuo projekt kojemu je cilj uvođenje algoritamskog načina razmišljanja i problemskoga pristupa u različite nastavne predmete i izvannastavne aktivnosti uporabom mikroročunala. Radi se o računalima s pomoću kojih će učenici u samo pet minuta moći programirati, primjerice, igru „Čovječje, ne ljuti se“. Sam projekt uvodi učitelje i učenike u moderno poučavanje 21. stoljeća i najavljuje uvođenje informatike kao obaveznog predmeta sljedeće školske godine.

U prvoj fazi projekta učitelji su sudjelovali u edukacijama o načinima uporabe mikroročunala u nastavi Matematike, Prirode, Tehničke kulture, Informatike, Glazbene kulture, Tjelesne i zdravstvene kulture itd. Posebno se želi razviti kreativnost djece i njihova digitalna pismenost.

Svi učenici 6. razreda osnovnih škola u drugoj su fazi projekta dobili mikroročunala te obrazovne sadržaje za njihovu uporabu. Mikroročunala su u vlasništvu škole, a ona ih posuđuje učenicima na razdoblje od godinu dana, odnosno tijekom pohađanja 6. razreda.

Tekst: Maja Kufner, nastavnica
Fotografija: Darko Vencl

Fikret Balić – čovjek koji živi slikarstvo i glazbu

Iako malo mjesto, Nova Bukovica dom je mnogih umjetnika te uspješnih ljudi iz ostalih područja ljudskog života. Neke ste već upoznali u prijašnjim brojevima našeg školskog lista, a ove godine predstavljamo vam **Fikreta Balića** – slikara i glazbenika koji nam je otvorio vrata svog doma, pokazao nam galeriju i umjetnički studio u kojem su nastala mnoga njegova djela. Rođen je 1951. godine u Bosanskom Novom, a životni put vodio ga je od Sarajeva, preko Požege i Slatine do Nove Bukovice gdje je pronašao savršenu oazu za život i umjetničko stvaranje. Spremno nam je odgovarao na sva pitanja, a u nastavku pročitajte što smo saznali.

Kada ste započeli sa slikanjem?

Još u osnovnoj školi. Imao sam osjećaj kao da sam predodređen za to. Volim to raditi, a ljubav se zadržala preko srednje škole sve do danas. Zato smo se i preselili u Novu Bukovicu jer sam tu pronašao potreban mir. Jednostavno obožavam ovo mjesto. Zime su pogotovo idilne kada padne snijeg, sve je mirno i tiho. Tada je najljepše slikati.

Jeste li prošli neko formalno školovanje za slikara?

Proučavao sam i učio slikarstvo u Italiji kod jednog privatnog profesora. Nisam išao na likovnu akademiju jer me u tinejdžerskoj dobi ipak daleko više vukla glazba. Tada nisam smatrao da ću se u životu baviti isključivo slikarstvom.

Je li vas učitelj likovnog prepoznao u osnovnoj školi kao darovitog za slikarstvo?

Jest, prepoznao i poticao. Međutim, našao sam se u jednoj specifičnoj situaciji jer sam se u tom razdoblju zaljubio i u glazbu. Tako da sam u slobodno vrijeme ili slikao ili svirao na klaviru. Kasnije sam postao profesionalac u području glazbe i zahvaljujući tome propustovao čitav svijet.

Gdje pronalazite inspiraciju za slikanje?

Dosta vremena provodim u prirodi i dugim šetnjama. Osim toga, tko voli raditi ovaj posao, nije mu ni teško pronaći inspiraciju. Kad ne bi bilo te ljubavi, čovjek bi mogao šetati šumom otvorenih očiju, a ne bi znao da je u šumi. Ponekad je dovoljno pogledati film ili pročitati neko književno djelo. Za ciklus „Prostorna punoća“ inspirirao me Hesseov roman Igra staklenim perlama. Nakon što sam pročitao knjigu, dobio sam viziju

kompletnog ciklusa. Volim raditi i tzv. „životne“ slike. Prije nekoliko godina na ljetovanju sam vidio jednu skupinu učenika iz Portugala koji su plesali step. Zamolio sam za nekoliko fotografija i na temelju njih nastale su skice, a kasnije i neke moje slike. Često spajam svoje dvije najveće ljubavi – slikarstvo i glazbu. Tako da je na mojim slikama i puno glazbe. Zapravo mi je tako olakšan posao jer ne moram tražiti inspiraciju, već ona pronalazi mene dok čitam poeziju ili slušam glazbu. U ateljeu klasična glazba svira 24 sata, a najčešće slušam Čajkovskog.

Postoji li neki određeni broj motiva koji se proteže u vašim slikama ili slikate sve što vas u određenom trenutku zaokupi?

Slikam po fazama, tj. ciklusima, primjerice – kada radim pejzaže, onda će na izložbi biti samo pejzaži, tako je i s portretima, pop artom, prostornom punoćom itd. Za takve tematske izložbe ne radim ništa drugo. Radim dosta i animalistiku, a slike koje sam radio za kalendar Hrvatskog lovačkog saveza su hiperrealistične, gotovo se ne razlikuju od fotografija.

Koje likovne tehnike koristite?

Najčešće olovku, ulje, pastel i akril. Najprije olovkom napravim skicu, a nakon nje nastane slika. Olovka je ipak kraljica svih tehnika i kada se napravi dobra skica, nastat će i dobar rad.

Postoji li neko prosječno vrijeme koje je potrebno za nastanak jedne slike?

Slikati ne može svaki dan, ali kad napravim skicu onda mi je slika stalno u mislima. Ponekad i nakon odlaska u krevet ustajem i nastavljam slikati, čak i po nekoliko sati bez pauze. Dogodilo mi se da ne napuštam kuću i po nekoliko mjeseci. Kada spremam izložbu, jednostavno nemam potrebu za pretjeranom komunikacijom. Moja je obitelj na to navikla i jednostavno me ostave na miru. Kada se do kraja ispraznim, nastavljam s uobičajenim životom.

Što nam možete reći o svojim izložbama?

Galerije pozivaju umjetnike, dobijemo ponude za određeni ciklus. U prosjeku imam izložbu svake dvije godine. Na početku karijere izlagao sam i izvan Hrvatske, ali više nemam potrebe za tim. Zadovoljan sam ➤

➤ svojim izložbama u Hrvatskoj.

Kada je bila vaša prva samostalna izložba?

Godine 1976. u Bitoli (Makedonija). Imao sam izložbu i u Novoj Bukovici u Zavičajnom muzeju prije četiri godine. Bila je to retrospektivna izložba 25 radova u tri tematske cjeline.

Koju glazbu svirate?

Radi se o akustičnoj glazbi, uglavnom na tekstove poznatih hrvatskih pjesnika, sviram o pjesme Arseno Dedića i Hrvoja Hegedušića.

Koje instrumente svirate?

Sviram klavir i sve gitare.

Jeste li član nekog glazbenog sastava?

Ne više, u glazbenoj sam mirovini. Ali imam nekoliko prijatelja s kojima povremeno sviram na promocijama knjiga ili poetskim večerima. Svirali smo čak i u knjižnicama srednjih škola gdje smo pokušali raditi s učenicima.

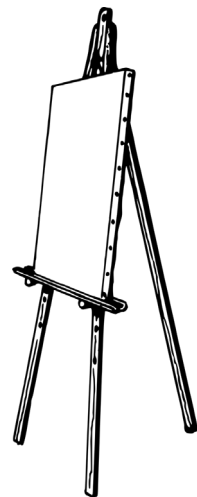
Jeste li radili u školi?

Jesam, ali vrlo kratko. Nisam se pronašao u tom poslu.

Zahvaljujemo gospodinu Baliću na ugodnom razgovoru i želimo mu mnogo uspjeha u daljnjem radu. Nadamo se da će njegova životna priča doprijeti do naših učenika te ih motivirati da slijede svoje snove i razvijaju vještine kojima su nagrađeni.

Pitanja postavljale: Marija Grdić i Elena Koleno, 8. r.
Odgovarao: Fikret Balić
Intervju uredila: Maja Kufner, nastavnica
Fotografije: Maja Kufner, nastavnica

Lijepo je divaniti o tradiciji i običajima

Bukovački KUD „Lipa“ ove godine slavi 5. godišnjicu od osnutka, a o očuvanju izvornog folkloru, njegovanju kulturne baštine svoga kraja i nastupima na smotrama diljem Hrvatske razgovarali smo sa **Slavicom Podolski**, jednom od voditeljica u KUD-u.

Godine 2013. u mjesnom domu u Novoj Bukovici okupili su se zaljubljenici u folklor sa željom da nakon dvadesetak godina osnuju KUD i tako svojim mještanima ponovno omoguće uživanje u starim pjesmama, plesovima i dramskim igrama. U samo nekoliko mjeseci sašile su se nošnje za djecu i odrasle po uzoru na tradicionalnu bukovačku nošnju, a posebno su ponosni na svilenu repliku građanske nošnje iz 1903. godine. To je samo jedan od pokazatelja razvijenosti ovoga kraja koji je već na samom početku 20. stoljeća imao svilu i svoje nošnje. Članovi KUD-a posebno su zahvalni školi koja im je ustupila nošnje u vremenu dok nisu sašili vlastite.

Danas KUD djeluje u četiri skupine – odrasla folklorna skupina, dječja, dramska i rukotvorine. Postojala je i dječja dramska skupina, ali je trenutno neaktivna. Broje 50-ak članova, aktivnih i podupirućih, a svi su dobrodošli, kako kaže gospođa Slavica – od tri pa sve do sto godina. Najmlađa članica naša je učenica Hana Kribl koja ide u 3. razred, a najstarija voditeljica odrasle skupine gospođa Vesna Zrinščak. Dječju skupinu „Lipice“ vodi Slavica Podolski, dramsku skupinu Terezija Vencl, a za čuvanje i izlaganje rukotvorina zaslužna je gospođa Marija Milošević jer još nemaju vlastiti prostor. Sve se izrađuje od prirodnih materijala, najviše perušine, a vrijedne ruke članica KUD-a izradile su i predivne anđele koji su krasili pozornicu na našoj posljednjoj božićnoj priredbi. Tanja Fuljek piše igrokaze za nastupe, tematski su vezani uz aktualne događaje iz sela, od rađanja novih ljubavi do najsvježijih tračeva. Nažalost, još nemaju svoju glazbu, ali zato spremno pomažu tamburaši susjednih KUD-ova, uglavnom iz Mikleuša i Zdenaca.

Dvapat godišnje, najčešće u lipnju i prosincu, KUD „Lipa“ održava priredbe koje bez iznimke oduševljavaju mještane, ali i ostale goste. Tada predstavljaju slavonska kola, stare pjesme, dramske i dječje igre te izlažu rukotvorine. Održavaju sve seoske običaje – posebno maskenbal, tj. popularne maškare i tradicionalne svatove. Sudjeluju i u humanitarnim akcijama, često obilaze i staračke domove gdje uveseljavaju štice i svoje plesom. Mnogo se putuje po cijeloj Hrvatskoj, ali i na smotre u susjednu Mađarsku gdje se sklapaju nova prijateljstva i dogovaraju buduću nastupi. Nerijetko se dogodi da stariji članovi KUD-a upravo na smotrama susretnu prijatelje iz školskih klupa koje nisu vidjeli i po nekoliko desetljeća, a u tom

slučaju priči nema kraja. Naše novinarke, ujedno i članice skupine „Lipice“, posvjedočile su zajedno s gospođom Slavicom da nakon službenog dijela smotre i nastupa domaćini ponekad organiziraju i sportske igre koje su i više nego zabavne. Neke od igara su potezanje konopa, nošenje jajeta, skakanje u vreći, bušenje balona pa čak i natjecanje za najbolje navijače u kojem Bukovčani nerijetko odnose prvu nagradu, iako su među malobrojnijim KUD-ovima.

Velika ljubav prema nošnji, tradiciji i folkloru jača je od svih odricanja i napora. Naime, ponekad moraju stajati u povorci i po nekoliko sati na jakom suncu, a ne smiju sjesti jer bi se nošnja mogla pogužvati. KUD, pjesma i ples nijednom članu nije obveza već uživanje i svojevrsna terapija. Tradicija i običaji jednostavno se uvuku čovjeku pod kožu. Činjenica da naši mladi folklorasi svoju voditeljicu Slavicu zovu „mama“ govori koliko i oni uživaju u očuvanju tradicije. KUD tako postaje obitelj, a probe i nastupi obiteljska druženja.

Svim članovima KUD-a želimo sretan 5. rođendan uz želju da ih proslave još mnogo!

Nošnje:

Velika nošnja: cipele, bijele dokoljenice, 2 podsuknje, svilena suknja, košulja, pregača, dukat, strune i šamija.

Dječja nošnja: kratka podsuknja, bijela suknja s čipkom, oplećak, crvena svilena pregača, bijele dokoljenice, crne papuče, dukat, bijeli rajf i crvene mašne.

Tekst: članice Novinarske skupine
Fotografije: Ana Milosavljević, Željko Felbar

Maštam, ne ometaj!

Mašta nas može odvesti u svjetove koji nikad nisu postojali, ne postoje i neće postojati. Dali smo našim učenicima mogućnost da se upute na jedno takvo putovanje, barem na trenutak odmaknu od stvarnosti i polete u visine. Jer znate kako kažu: „Čovjek bez mašte je čovjek bez krila.“ U nastavku možete pročitati rezultate zanimljive ankete koju je proveo naš pedagog Darko Samardžić, a ona će nam otkriti imaju li naši učenici bujnu maštu ili stoje čvrsto na zemlji.

1. Kada bi mogao/mogla imati jednu supermoć, koja bi to moć bila i zašto?

Najzanimljiviji odgovori učenika na ovo pitanje bili su letenje, nevidljivost i teleportacija. Vjerojatno ne postoji osoba koja se u svom životu nije barem jednom poželjela vinuti u nebeske visine. Dokaz tome su razni izumi kojima su ljudi pokušali osvojiti nebo, a sam let može simbolizirati slobodu i nesputanost za kojima svi ponekad žudimo. Nevidljivost bi već mogla stvoriti neke probleme jer učenici kažu da bi ju koristili za kojekakve spačke tako da je možda bolje da se ovo ne ostvari. Malo tko zna da je teleportacija moguća i da je već izvedena. Naime, znanstvenici su uspjeli teleportirati fotonsku česticu, ali proći će još puno godina dok zaživi teleportacija ljudi kao u Zvezdanim stazama. Beam me up, Scotty!

2. Navedi jednu stvar koja te najviše plaši.

Grmljavina, horori, ljudi, miševi, mrak, pauk, smrt, zmije... Puno je strašnih stvari na ovom svijetu, a ljudski strahovi su uistinu raznoliki. Znanstvenici tvrde da su ljudi predodređeni bojati se određenih stvari i pojava jer ih je ljudska evolucija poučila da se treba bojati onoga što im ugrožava život. Drugi razlog naših strahova je jer smo, primjerice, mrak povezali s nekim neugodnim osjećajem ili događajem pa ga se zato bojimo. Kada sljedeći put osjetite strah, pokušajte duboko disati jer ćete tako iskontrolirati sve ostale simptome straha i lakše se umiriti.

3. Kada bi morao/morala, čega bi se od navedenog najlakše odrekao/odrekla?

Dvije trećine učenika kaže da bi se najlakše odrekli čokolade, a ostali bi se odrekli mobitela. Zanimljivo je broj učenika koji bi se odrekli svojih prijatelja. Srećom, učenici shvaćaju važnost dobrih prijatelja. Stvari su prolazne, a „prijatelj je netko tko ti daje potpunu slobodu da budeš ono što jesi.“

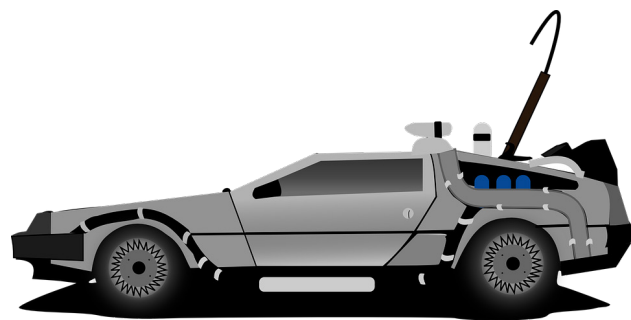
4. Što želiš postati kad odrasteš?

Donald Trump, frizer, medicinska sestra, Kolinda, nogometaš, uspješan čovjek... Dobra ideja bi bila da odmah spojimo Donalda Trumpa i frizera s obzirom na njegovu frizuru. Očito je da bi neki učenici željeli postati predsjednici, ali uz tu funkciju ide velika

ANKETA

odgovornost. Biti predsjednik nije samo mahanje i vožnja limuzinom, tu su brojne nespavane noći te sati mukotrpnog rada, ali najveća nagrada je kada predsjednik učini nešto dobro za svoj narod. Dječaci uglavnom sanjaju kako bi postali nogometaši, igrali velike utakmice, vozili skupe aute i bili poznati. Kako to postići? Potreban je talent, ali i jako puno rada i odricanja. Bivši suigrač Cristiana Ronaldo kaže kako je Ronaldo nakon treninga još satima ostajao i trenirao što svjedoči o njegovoj predanosti i zašto ga neki nazivaju najboljim nogometašem današnjice. Umjesto pitanja što želiš biti kad odrasteš, možda bi bilo bolje zapitati se što želim raditi kada odrastem kako bih bio sretan.

5. Kada bi mogao/mogla putovati kroz vrijeme, u koje vrijeme bi otišao/otišla?

Dva su pravca putovanja kroz vrijeme, prošlost i budućnost. Budućnost je vrlo zanimljiva i neizvjesna. Pitanje je hoćemo li za dvadesetak godina živjeti u svijetu letećih auta i nebeskih gradova ili u svijetu gladi, rata i neimaštine. Prošlost je interesantna jer nam otkriva naše korijene i doba kada su ljudi živjeli drugačije, stoga nije čudno što bi neki učenici željeli vidjeti kako je bilo živjeti u vrijeme cvata egipatske civilizacije ili antičke Grčke.

6. Od svih osoba koje su ikad živjele na ovom svijetu (i žive i preminule osobe), koju bi najviše želio upoznati?

Osim povijesnih ličnosti, pjevača i ostalih slavni ljudi, potrebno je izdvojiti odgovore učenika koji bi željeli upoznati svoje bližnje koji su preminuli, odnosno majku, baku, djeda. Nažalost, život nam ponekad prerano oduzme naše bližnje, ali to nam je dobra pouka za daljnji život. Smrt nas nikada neće upozoriti kada će doći po nas i upravo zato svaki dan moramo iskoristiti kako bismo iskazali svoju ljubav prema ljudima koji nas okružuju. Ostavimo ljutnju i svađu po strani, a pokažimo brigu i podijelimo radost s drugima.

7. Kada bi imao/imala tri želje, koje bi to želje bile?

Dobar dio učenika želi materijalne stvari kao što su automobili, mobiteli, novac... i u tome nema ništa loše, ali materijalne stvari blijede, nisu trajne i ne pružaju pravu radost, već kratkotrajan ushit sve dok ne poželimo neku novu stvar koja će nas opet kratko veseliti. Pojedini učenici pokazali su veliku humanost jer su njihove želje da vlada mir u svijetu i da svi imaju krov nad glavom. Neki učenici žele samo zdravlje. Skromna je to želja, ali od života znači osobi koja boluje. Bolesnik ne želi ni novac, ni aute, ni jahte, već samo zdravlje. Najveća vrijednost koja nas prati kroz cijeli život, a poželjeli su to brojni učenici, jesu pravi prijatelji s kojima dijelimo naše najdublje tajne, brige, sreću i veselje. „Prijateljstvo je jedna duša u dva tijela.“

Tekst: Darko Samardžić, pedagog

INTERVJU

Mirta Zečević – akademska glumica i popularna Saška iz serije „Najbolje godine“

S velikim zadovoljstvom predstavljamo vam poznatu hrvatsku glumicu Mirtu Zečević. Tko je ona i kako se nosi s izazovima glumačkog posla saznali su članovi Novinarske skupine naše škole. Oni su je intervjuirali putem Skypea i uvjerali se kako su i poznati glumci samo obični ljudi s kojima je jednostavno i lijepo razgovarati ako su pristupačni i zanimljivi kao Mirta Zečević, odnosno popularna Saška iz serije Najbolje godine.

Dobro nam došli! Možete li nam reći nešto o sebi?

Ja sam Mirta Zečević, profesionalna sam glumica u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Ove godine obilježavam 25 godina rada u HNK-u. Šira javnost me poznaje kao Sašku iz Najboljih godina, ali to nije jedina serija u kojoj sam glumila. Glumim u mnogim predstavama koje izvodimo diljem Lijepe Naše.

Je li školovanje na Akademiji dramske umjetnosti bilo zahtjevno?

Bilo je vrlo zahtjevno. Školovanje na Akademiji traje 4 godine. Ispit za profesionalnog glumca zapravo je gluma u predstavi, a to je moralo biti na razini pravih predstava koje idete gledati u kazalište.

Opišite nam svoj radni dan.

Moj radni dan sastoji se od više elemenata. Ako pripremam predstavu, od 9 ujutro do 16 sati poslijepodne imam probe. Poslije toga smo slobodni, odlazimo kući i obavimo sve što trebamo. Nakon toga vraćamo se u kazalište te počinju pripreme i na kraju dana izvođenje predstave.

Jeste li imali potporu obitelji na početku karijere?

Ehhh... Baš i nisam! Kada sam im rekla da ću ići na glumu, mama me razočarano upitala: „Nećeš valjda biti glumica?“ Nije to podržavala jednako kao ni tata. Ali kad su shvatili da to volim, bili su uz mene. Roditelji su mi inače liječnici.

Kako usklađujete privatni život i obveze u kazalištu?

Pa mislim da dosta dobro. Imam kćer koja ide u 8. razred i ona traži svoje vrijeme. Samohrana sam majka, no baka i djed su uvijek tu kada ih trebamo.

Možete li nam reći neke pozitivne i negativne strane vašeg glumačkog posla?

Pozitivnih stvari ima mnogo. Navest ću samo pozitivne stvari jer negativnih gotovo da ni nema. Lijepo je kada surađujete s mnoštvom dobrih ljudi. Najbolji je osjećaj kada izvedemo predstavu i kada vidim nasmiješena dječja lica. To mi je najdraže.

Je li vam bilo teško odglumiti neke scene?

Da. Pogotovo kada se od lika traži emotivni angažman koji nije uvijek ugodan.

Kako vam je bilo glumiti u seriji Najbolje godine?

To je mi je jedno posebno iskustvo u životu. Na tom setu radili smo 14 sati dnevno. Ali zasigurno se isplatilo. Dobar dio glumaca iz te serije su mi postali dobri prijatelji s kojima ponekad odem na kavu.

Znamo da vas je uloga Saške iz Najboljih godina proslavila. Jesu li vas ljudi nakon toga zaustavljali na ulici?

Jesu. I još uvijek me zaustavljaju. Većina i ne zna kako se zapravo zovem pa viču: „Ej, Saška!“ Smiješno je, ali je tako.

Gdje je snimana serija Najbolje godine?

Serija je snimana u Zagrebu na Zagrebačkom velesajmu te u jednom eko-etno selu na Žumberačkoj gori.

Što radite u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme bavim se povrtlarstvom i voćarstvom, volim i putovati sa svojom kćeri.

Hvala Vam na odvojenom vremenu i ugodnom razgovoru. Želimo Vam mnogo uspjeha u daljnjoj karijeri. Nadamo se da ćemo Vas gledati u još mnogim filmovima, serijama i kazališnim predstavama.

Nema na čemu. I meni je bilo lijepo razgovarati s vama. Lijep pozdrav.

Pitanja postavljale: članice Novinarske skupine
Odgovarala: Mirta Zečević

Intervju uredila: Dorotea Dolovski, 7. r.
Fotografije: Disney Sinkropeđija, Lareta Žubrinić

Portret jedne knjižničarke

Svi znamo da knjižničarka uručuje knjige, no to je samo mali dio njenog posla. Što zapravo radi naša knjižničarka Eva, rekla nam je ona sama. Sigurno se sjećate da nam je održala neke sate, većinom se radilo o nastavi Hrvatskog jezika. Također sudjeluje u raznim školskim aktivnostima i obilježava gotovo svaki praznik. Ističe da joj je najdraži dio posla na samom početku školske godine kada se prvi put susretne s našim prvašićima, objašnjava im kako knjižnica radi i savjetuje da joj se obrate ako imaju nekih upita ili poteškoća. U toj dobi su tako zbunjeni i „slatki“, što je sasvim normalno jer tek ulaze u svijet knjige i književnih djela.

Naša knjižničarka je knjige i rad u knjižnici sasvim slučajno zavoljela na fakultetu, a svoj posao radi već 10 godina. Kada bi se nju pitalo što bi promijenila u sustavu lektira, bila bi to veća sloboda učitelja. Naime, tako bi svaki učitelj mogao svojim učenicima prilagoditi lektirna djela i učiniti im proces čitanja zanimljivijim. U tom bi se slučaju možda čitalo više nego sada. S obzirom da samo 50% odraslih Hrvata čita, možemo reći da ljudima čitanje dolazi kao obaveza, a ne ljubav koja se treba stjecati od najranije dobi. Naravno, i u našoj školi ima iznimaka i učenika koji stvarno vole čitati i uživaju u tome.

Eva obožava čitati, čak i previše, kako je sama rekla. Najdraža literatura su joj religiozne knjige, knjige koje u sebi imaju simboliku i poruku te legende. Neke veoma popularne knjige mogu razočarati ljude, tako je i našu knjižničarku razočarao Alkemičar. No, kako ona kaže, najbolje je prepustiti se knjizi i pronaći se barem u jednom od likova. Njena preporuka za sve nas je „Sluškinjina priča“ kanadske spisateljice Margaret Atwood.

Rad u knjižnici je i više nego zanimljiv, a kada ga netko radi tako predano kao naša knjižničarka Eva, možemo zaključiti da se ne radi samo o poslu, nego o pozivu i velikoj ljubavi prema pisanoj riječi.

Tekst i fotografije: Marija Grdić, 8. r.

REPORTAŽA

Peti razred pun "cvrčaka"

Školske godine 2017./2018. u peti razred krenuli su Adrian, Matej, Tin, Roberto, Gabriel, Mateo, Patrick, dva Alena, dva Davida, dva Mihaela, Matija... I još jedan Matija. Da, dobro ste pročitali, sve sami dječaci. Djevojčice su u ovom razredu, metematički rečeno, nepoznanica.

Ova nas je neobična situacija zainteresirala, stoga smo odlučili istražiti je li se ikada prije dogodilo da u neki razred idu samo dječaci – ili samo djevojčice. Na to nam je pitanje najbolje mogla odgovoriti naša ravnateljica Lareta Žubričić od koje smo saznali da je ove školske godine prvi put u povijesti naše škole upisan razred bez djevojčica i da se to u budućnosti vjerojatno neće ponoviti.

Iz geografije smo učili da u Hrvatskoj živi više žena nego muškaraca. Taj nam je podatak dodatno potvrdio da je naš slučaj petaša uistinu fenomen. No, nakon razgovora s učiteljem geografije Marinkom Nekićem, shvatili smo da to ipak nije tako. On nam je rekao da se na globalnoj razini rađa nešto više muške nego ženske djece (na 100 djevojčica 104-106 dječaka).

Sad znamo da se rađa više dječaka nego djevojčica te da se tek kasnije ti omjeri u spolnoj strukturi izjednače pa čak i prelaze u korist žena. Pitali smo se zbog čega dolazi do

toga. Naime, kako se povećava dob, smanjuje se broj muškaraca. Žene su biološki otpornije, manje su podložne bolestima, a razlozi se kriju i u načinu života – žene uglavnom rade fizički lakše poslove i rjeđe stradavaju u ratovima. Kada se sve uzme u obzir, danas u svijetu živi nešto više žena nego muškaraca.

Statistika je dakle jasna. Godine 2006., kada je na svijet došla i većina naših petaša, u Hrvatskoj je rođeno 41 446 djece, gotovo 1 500 više dječaka nego djevojčica. Taj se trend nastavlja i 2001. te 2011. godine.

Usprkos činjenici da se u čitavom svijetu rađa više muške djece, situacija da su se u generaciji naših petaša u općini Nova Bukovica rodili svi dječaci, ipak je i više nego neuobičajena. No, radi se o trendu dominacije dječaka u razredima koji je zadnjih nekoliko godina prisutan i u našoj školi. Ravnateljica je istražila izvještaje škole zadnjih nekoliko godina, a u njima je vidljivo kako je povećan broj dječaka u odnosu na broj djevojčica. – Dakle, djevojčice, imate na izbor velik broj dječaka, a oni se moraju dobro

potruditi da osvoje srce neke djevojčice – kroz smijeh zaključuje naša ravnateljica.

Pustimo sada statistiku i fenomene. Najviše nas zanima kako je našim petašima u razredu bez djevojčica. Bili smo sigurni da im to baš i nije drago te da su možda čak i pomalo tužni. Ali uskoro smo se uvjerali da to uopće nije tako.

Kako vam je u razredu bez djevojaka?

- Odlično, barem nam nema tko pametovati – Matija Š.

Mislite li da bi vam bilo lakše kada biste imali djevojke u razredu?

- Ne, imali smo dvije djevojke koje su otišle, ali bolje nam je ovako – Matija K.

- Navikli smo na „muški“ razred i ne možemo zamisliti da nije tako – Alen P.

Koje su prednosti razreda bez djevojčica?

- Složni smo i ne odajemo tajne – Matej.

- Ovako se možemo stalno zezati – Gabriel.

O tome kako je raditi u razredu u kojem su samo dječaci i je li atmosfera drugačija nego u mješovitim razredima, razgovarali smo s učiteljicom Tihanom Mađar Grgić. – Atmosfera je kao i u svakom drugom razredu. Ponekad nam je prekrasno raditi, a ponekad imamo probleme koje moramo riješiti. Mislim da nema velike razlike sjede li u razredu dječaci ili djevojčice, atmosferu i ozračje u razredu stvaramo sami neovisno o tome – rekla nam je razrednica petaša Tihana.

Bili fenomen ili ne, ne vjerujemo da će se u skoroj budućnosti opet pojaviti razred u kojem će biti samo dječaci ili samo djevojčice. Uostalom, ono što je najvažnije reći o našim petašima jest da su svih ovih godina davali sve od sebe i pokazali se kao jako nadarena skupina. Uveseljavali su nas kao vitezovi, cvrčci, pčelice, vatreni i plesači popularnog gangnam stylea. Oni su uvijek vedri, nasmiješeni, puni pozitivne energije i priča koje jedva čekaju podijeliti sa svojim učiteljima. A to što su „samo“ dječaci, čini ih još posebnijima.

Tekst: članice Novinarske skupine
Fotografije: Maja Kufner, nastavnica

NATJEČAJI:

Volim mlijeko, Zajednički doručak

1. razred - Lana Lukić (mentorica Marija Peček);
2. razred - Leon Mandić, Iris Krznarić, Carmen Bokorni, Ana-Marija Gorički, Marko Skovračin, Matea Karl, Dario Stojanović (mentorica Dragana Matić);
2.r. / PŠ Miljevci - Gabrijel Dolovski, Anja Dorčak, Matija Marović, Marta Terek, Mihael Vukomanović (mentorica Jasminka Stošić);
3. r. / PŠ Miljevci - Lara Dolovski, Leon Dolovski, Daniela Podhraški, Stjepan Sobol (mentorica Jasminka Stošić).

Državna uprava za zaštitu i spašavanje

4. razred - Kristijan Škrnički, Leo Bračun, Martina Nikić, Kristijan Bilavčić, Nikola Ladović, Marija Škrnički; mentorica Lidija Medved.

Pjesnik u duši

1. r. / PŠ Miljevci - Eleonora Kišur, Luka Novaković (mentorica Jasminka Stošić);
2. r. / PŠ Miljevci - Anja Dorčak, Matija Marović, Marta Terek (mentorica Jasminka Stošić);
3. r. / PŠ Miljevci - Lara Dolovski, Leon Dolovski, Stjepan Sobol, Dominik Terek (mentorica Jasminka Stošić);
4. razred - Martina Nikić, Kristijan Škrnički (mentorica Lidija Medved);
7. razred - Izabela Štimac (mentorica Maja Kufner);
8. razred - Elena Koleno (mentorica Maja Kufner).

Susret malih pjesnika Slavonije i Baranje

8. razred - Elena Koleno (mentorica Maja Kufner).

I dok je srca, bit će i Kroacije

3. r. / PŠ Miljevci - Leon Dolovski (mentorica Jasminka Stošić) - nagrađen;
7. razred - Kristina Matijević (mentorica Maja Kufner) - nagrađena;
8. razred - Elena Koleno (mentorica Maja Kufner).

Najmlađi za vode Hrvatske

2. r. / PŠ Miljevci - Marta Terek, Anja Dorčak (mentorica Jasminka Stošić);
3. r. / PŠ Miljevci - Stjepan Sobol (mentorica Jasminka Stošić) - nagrađen.

Lovrakovi dani kulture, tema: Blago moga zavičaja

4. razred - Martina Nikić, Leo Bračun, Kristijan Bilavčić (mentorica Lidija Medved).

Eko-fotka 2018.

8. razred - Elena Koleno, Anamarija Bilavčić, Ana Takač (mentorica Lareta Žubrinić).

Volim svoju županiju

8. razred - Ana Takač (mentorica Lareta Žubrinić).

Grofovski ljubav

5. razred - Matija Kribl, David Fuljek (mentorica Maja Kufner).

Hrvatska Pošta - Kreiraj marku sjajnu i osvoji nagradu bajnu!

4. razred - Marija Škrnički, Kristijan Bilavčić (mentorica Lidija Medved).

Mladi pjesnici Slavonije i Baranje

8.razred - Elena Koleno (mentorica Maja Kufner).

Proljeće u mome mjestu

Stiglo nam je proljeće, sve je puno cvijeća. Sve je šareno. Preljeppe ljubičice izašle su na površinu. Bijele visibabe sretno su dočekale proljeće. Jaglaci sjajni kao sunce također su stigli. Trava je prelijepo zelene boje. I životinje su sretno što će dobiti mlade. Šuma je zelena, djeca se igraju. Njihovo veselje je veliko!

Hana Kribl, 3.r.

Jesen

Jesen je stigla. I škola je počela. Svi već oblače topliju odjeću. Sada, kada se zaželim voziti biciklom, dovoljan je samo pogled na stablo breze koja je uz sam kraj ceste i već si mogu reći: „Ništa od toga!“ Tada se moram igrati s jeseni pa se dogodi da dobijem dobru ocjenu u školi. Vidim da je žuto lišće otpalo s grana drveća. Sve je tako lijepo... Vidim da je cesta prepuna žutog, narančastog i smeđeg lišća. Već vidim da je sunce na zapadu, a to znači da je dan gotov. Ulazim u toplu kuću jer me u njoj čeka lijepo naložena vatra i topla soba. Večeram i idem u krevet.

Martina Nikić, 4. r

Moj zavičaj je najljepši

Moj zavičaj je Slavonija. U Slavoniji je lijepo. Kad izađem iz kuće, vidim šume, polja i brda. Moj zavičaj je najljepši zimi kada pada snijeg i kada uživam u zimskim radostima.

Sviđa mi se i u proljeće kada je sve zeleno, a cvijeće širi svoj miris na sve strane. Tada idemo na Jankovac. Tamo ima svakakvih životinja i topla je. U proljeće sam najviše vani i igram se s prijateljima.

Moj zavičaj je meni najljepši zbog svih ljepota u njemu. Pozivam sve koji ga nisu vidjeli da dođu u posjet mom prelijepom zavičaju!krevet.

Dominik Terek, 3. r., PŠ Miljevci

Dražen Huber, 8. r.

Kristijan Bilavčić, 4. r.

Izabela Štimac, 7. r.

Petra Šoić, 1. r.

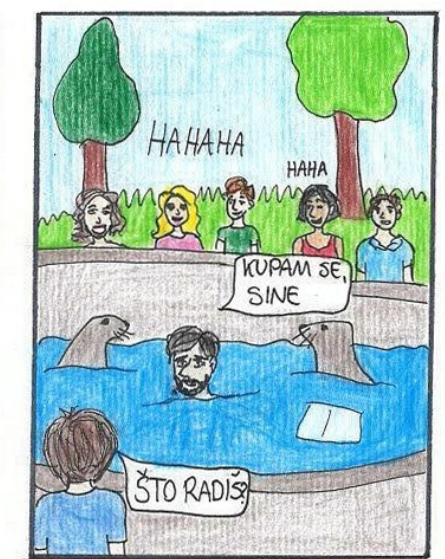
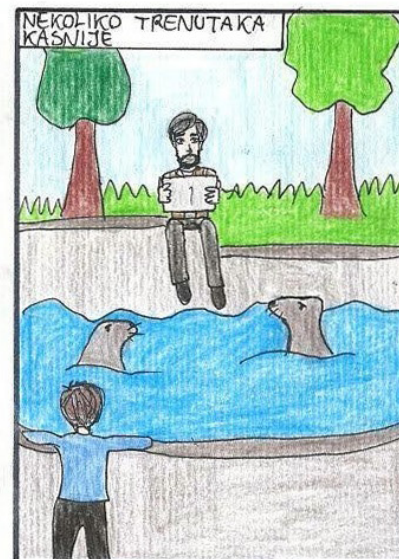
Ivan Peček, 1. r.

Martina Nikić, 4. r.

STRIP

Smogovci – Nosonjin pad

Izabela Štimac, 7. r.

FOTOPRIČA

Priča proljetnog dana

Kapljice na travu sjele pa odluku donijele.

Bijeli cvijet na grani pazi da ga netko ne opazi.

Jedan maslačak iz trave viri, sa samoćom on se teško miri.

Vedro nebo iznad trave koja skriva male mrave.

U predvečerje cvjetić se skriva gdje svaka travka sniva.

Umorno sunce zalazi, još jedan dan odlazi.

Ivona Pipek, 7. r.

Moja obitelj iz mašte

Moju obitelj čine djeca, suprug i ja. Po zanimanju sam teta u vrtiću, a moj suprug odvjetnik. Jedno je dijete staro 10, a drugo 15 godina. Oboje idu u školu i odlični su učenici. Nakon radnog vremena svojoj obitelji kuham ručak i onda zajedno ručamo. Nakon ručka djeca pišu zadaću, a suprug i ja razgovaramo. Kada imamo slobodnog vremena, igramo se u vrtu, šetamo u prirodi, idemo na izlete, a kada je ružno vrijeme igramo društvene igre. Moja obitelj se voli smijati i jako smo sretni zajedno.

Marija Škrnički, 4. r.

Pričalo mi jedno zrno...

Jednog dana, dok sam išao u školu, ugledao sam putem zrno žita. Ono mi je ispričalo svoju tužnu priču:

„Najprije su ljudi posijali žito i nakon nekoliko dana izrasao je visok klas. Poslije je došlo vrijeme žetve i ljudi su pokosili klasove. Kada su mene i moju braću vozili u prikolici, na cesti je bila rupa i kotač prikolice je zapeo u tu rupu. Ja sam ispalo, a moju su braću odvezli u mlin. Od tada samo ležim tu na cesti i tugujem.“

Uzeo sam zrno i odnio ga u mlin. Tamo su ga mlinari samljeli u brašno i sada je to brašno kod pekara. Nadam se kako će ondje od njega pekar napraviti ukusan kruh ili kolač koji će nekoga nahraniti i razveseliti.

Dominik Terek, 3. r., PŠ Miljevci

Ivana Habuš, 6. r.

Mateja Podolski, 6. r.

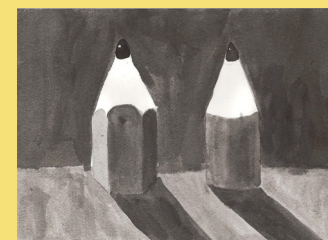
Marin Marušić, 3. r.

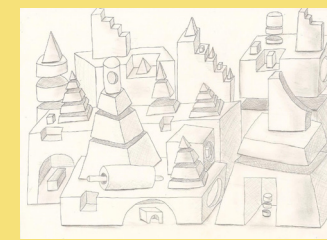
Tena Bužonja, 1. r.

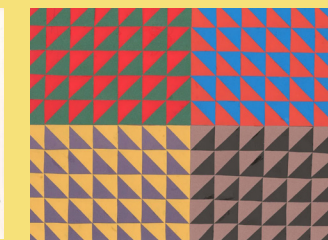
Dominik Kapetanović, 8. r.

Sandra Četa, 7. r.

Mia Orlić, 6. r.

Patricija Kržetić, 8. r.

Ivona Pipek, 7. r.

Memorija lažljivca

Jednog dana cijelo selo
Nije sjelo.

Jer vijest teška selo zaniijela je,
A to bi da mali lvice lagao je.
„Nisam, nisam!“ Vikao je glasno
Da laži djecu biraju, to je jasno!

Lagao je i lagao cijeli dan,
A još ni iz kuće nije izašao van.
Kad odrasteš sjetit ćeš se laži svojih
I bit će ti žao zbog postupaka tvojih.
Lagao si i baku i djeda,
A ne znaš da je istina slađa čak od meda.
I tako je selo dobilo rasonodu svoju
da memorija lažljivca nije im na broju.

Kristijan Škrnički, 4. r.

Putevima 136. brigade

U srcima sad nosimo mir
što donio je ratni vir.
Hrvatska moja pobijedila,
slobodu svoju zavrijedila.

Hrabra je bila 136. brigada,
u zaborav neće nikada.
Branitelji naši mladi bili,
Hrvatsku lijepu spasit' htjeli.

Na njihove puteve smo došli,
s braniteljima 136. pošli.
Pomolili se, zahvalili njima,
ponosno, punim srcima.

Kristina Matijević, 7. r.

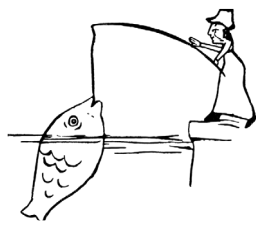
Svaka je kap važna

Voda je potrebna ljudima za život. Potrebna je i biljkama te svim životinjama na svijetu. Bez nje ne bi mogli živjeti. Pitke vode nema puno na svijetu te ju moramo čuvati.

Od malena nas roditelji i učitelji uče da trebamo zatvoriti vodu dok peremo zube. Ja se toga posebno sjetim jer mi je mama jednom pričala da u Africi mnoga djeca umiru zbog nedostatka pitke vode. U školi nas još uče da ne smijemo zagađivati vodu.

Lara Dolovski, 3. r., PŠ Miljevci

Ribarska anegdota

Jedne nedjelje išla sam s tatom na pecanje. Postavili smo štapove i nakon nekog vremena tata je izvukao iz vode jednog lijepog šarana, ne baš prevelikog. Stavio ga je u čuvaricu i otišao pogledati drugi štap na kojem je zvončić zvonio. Uzela sam šarana iz čuvarice i pustila ga u vodu. Kada se tata vratio i vidio da nema šarana, pitao me: „Gdje je riba?“ Ja sam mu odgovorila: „Nije bitno upecati, nego pecati.“ Pustila sam ga nek slobodno pliva rijekom. A ti ionako ne jedeš ribu.“

Matea Bistrović, 6. r.

Ja sam slikar proljeća

Ujutro se budim, sunce je već izašlo. Uzimam paletu i vodene boje te izlazim van slikati proljetno cvijeće. Najednom, pojavi se oblak plavo bijele boje. Dok se igram bojama, marljive pčele i bumbari obilaze zelene listiće. Potok teče, a ja bojim žute maslačke. Na papir nanosim vesele, vedre i tople boje. Sunčeve zrake svijetle i obasjavaju moj rad. Ja sam pravi slikar proljeća!

Josip Žiga, 3. r.

Put bijelog oblaka

Jednoga lijepoga dana letio sam iznad zemlje, točnije iznad Afrike. Vidio sam mnogo divljih zvijeri, ali nije bilo nijednog oblaka. Bio sam usamljen.

Krenuo sam u potragu za prijateljima. Stigao sam u Južnu Ameriku, tamo sam vidio mnoštvo oblaka, ali nisu me željeli za prijatelja. Zatim sam se uputio u Europu. Usporio sam, ali nisam vidio nijedan bijeli oblak. Tada sam ugledao nešto bijelo. Pomislio sam da je to moj novi prijatelj i jako sam se razveselio, no uzalud. Bio je to zrakoplov. Došao je red i na Aziju, bilo je tmurno, oblaci su bili crni i ljutiti, a ja sam ih pokušao razveseliti. To ih je još više razljutilo pa su me počeli tjerati. Jedva sam im pobjegao. Nečeg sam se dosjetio! Promijenio sam oblik, pretvorio se u slova i poslao poruku kako tražim prijatelja.

Nakon nekog vremena jedan oblak uzvratilo je poruku. On je živio iznad Antarktike. Uputio sam se k njemu. Zvao se Bijeli. Mi se još dan danas igramo jedan s drugim i najbolji smo prijatelji.

Roberto Gorički, 5. r.

Radovi učenika nastali na

Ivana Habuš, 6. r.

Mia Orlić, 7. r.

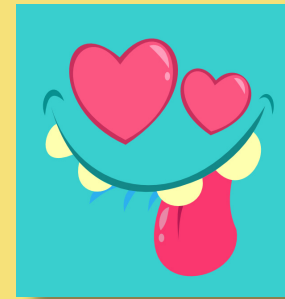

Patricia Grabovec, 7. r.

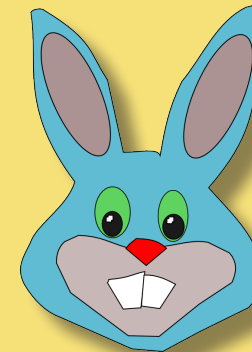

Mislav Juršik, 7. r.

izvannastavnoj aktivnosti Inkscape

Mislav Juršik, 7. r.

Mihael Šterl, 5. r.

Sandra Četa, 7. r.

Ivona Pipek, 7. r.

Božićno jutro

Na božićno jutro ustao sam se ranije od svih ukućana. Roditelji i ostali su još bezbrižno spavali. Ne želeći ih probuditi, prikrao sam se na prstima do božićnog drvca.

Tu me dočekalo veliko iznenađenje. Umjesto darova pod okićenim drvcem ugledao sam Djeda Božićnjaka kako spava. Uplašio sam se. Pitao sam se zašto nije ostavio dar i otišao.

Nisam znao što napraviti. Pozvao sam roditelje, oni su brzo došli. Probudili smo djedicu. Pitali smo ga: „Zašto si ovdje? Zašto nisi odnio darove drugoj djeci?“ Rekao nam je da mu se spavalo pa je ostao spavati ispod našeg drvca.

Mama ga je počastila svježim božićnim kolačima. Pitao sam ga ima li u toj vreći poklon i za mene. Rekao mi je: „Naravno!“ Na odlasku mi je poručio: „Sljedeće godine neću zaspati ispod jele.“ Potom je krenuo prema izlazu, a ja sam uzviknuo: „Čekaj, djedice! Još nešto. Sretan ti Božić!“

Leon Dolovski, 3. r., PŠ Miljevci

Kako je djed zaveo baku

Nekad je život bio drugačiji. Izlazilo se ranije i nije se ostajalo dugo vani. Izlazilo se samo vikendom. Cure su poslijepodne šetale, a dečki su ih promatrali. Kad je pao mrak, počela je zabava u seoskim domovima. Plesalo se, a kad je glazba stala, onda su cure i dečki pjevali. Dečki su promatrali cure i one koje bi im se sviđjele zvali na ples. Bio je i ples na biraju, a tad su cure birale dečke koji su im se sviđali. Ako je simpatija bila obostrana, onda bi plesali cijelu večer.

U doba mojih djedova i baka slušali su se razni pjevači i glazbeni sastavi, npr. Kičo Slabinac, Mišo Kovač, Miro Ungar, Tereza Kesovija, Bijelo dugme, Crvena Jabuka itd. Oni su pjevali romantičnu glazbu.

Plesalo se do 10 sati, a zatim je svaki dečko otpratio svoju curu kući. Na rastanku su se dogovorili da se nađu na zabavi idući vikend. Takve veze trajale su nekoliko godina prije nego što su postale ozbiljne veze. Kad je došlo vrijeme ženidbe, roditelji mladoženje išli su u prosce i na dogovor o svadbi.

Djed i baka su se upoznali na jednoj takvoj zabavi. Prije toga baka je išla gledati djeda na nogometne utakmice jer je djed igrao nogomet. Na jednoj zabavi baka je izabrala djeda za ples, on ju je nakon plesa otpratio kući i tako je počela njihova veza. Nakon četiri godine njihova je veza 1975. godine završila brakom.

Matija Kribl, 5. r.

Obitelj je najveće bogatstvo

Svako jutro, svaki dan, svaku večer mislim na svoju obitelj. Bez njih ne bih mogao živjeti. S njima provodim mnogo vremena. Svatko od njih ima nešto posebno što me usređuje, tješi i pomaže mi. Kada putujem, sjedim se svoga tate koji je obišao cijeli svijet. Kada pišem test, diktat ili kada me učitelj usmeno ispituje, sjetim se mame. Ona je učiteljica i često mi govori kako je njoj u školi te kako je i ona nekad pisala testove. Kada imam utakmicu, s tribina me najčešće bodri brat. On mi daje snage kada sam umoran i kada gubim volju za igrom. Oni su uvijek tu za mene i kraj mene.

To je moja obitelj bez koje ne mogu, mala, skromna, ali zabavna i zanimljiva. Uvijek ću ih voljeti, a nadam se i oni mene.

Matej Bračun, 5. r.

Moja sestra

Oči su joj plave
ko dva bisera plava,
kada se smije
još više su plava.

Osmijeh joj krasi
okruglo lice,
na obrazima se pojave
dvije rupice.

Posred njenog lica
nos joj je mali,
a kada se ljuti
sav poplavi.

Ta ljepotica
Emina se zove,
takvu sestru samo
poželjet se može.

Matea Bistrović, 6. r.

Pjesma o vodi

Voda je blago svijeta
Svim ljudima je meta.
Traže mnogi svoga zeta,
A onda kaže moja teta:
„Ljudi božji, što je vama?
Nije ona moja mama!“
Ona ljepota je svijeta
I nigdje ne smeta.
Nije lako voda biti
Moraš sve napojiti.
Čuvati je dobro treba
Ona je kao beba.
Vode naše sve je manje,
A rijeke su čak i tanje.
Zato vodu štedjet se mora,
Ona nema čak ni bora.
Vodu voli i moj deda,
Za nju se stoji u dva-tri reda.
Ona zdravija je od meda,
rekao je moj deda.

Kristijan Škrnički, 4. r.

Most ljubavi

Tanka je nit
Između života i raja
Al' postoji most
Koji ljude spaja.

Prkosi vremenu
I noću i danju
Za most ljubavi
Skoro svi znaju.

On uzdahe mami
Na svijetu i tami
On stavlja na kušnju
On ne zna za mržnju.

Želi naučiti
Ljude da vole
I zato dragi mostu
Tebi – kapa dole!

Elena Koleno, 8. r.

Moja majka
Moja majka brine o
meni. Zove se Marija.
Ona je dobra. Pomozite
mi pisati zadacu.
Mama voli igrati
noga met. Moja
je majka najbolja
na svijetu.
Volim te mama!

Ivan Peček, 1. r.

HAIKU MAJSTORIJE NAŠIH PETAŠA

Jesen

Lišće opada,
Djeca uče za ispit,
lišće je suho.

Roberto Gorički, 5. r.

Vjetar

Vjetar donosi
puno suhoga lišća,
dosta za vatru.

Alen Smiljanić, 5. r.

Sunce

Sunce se rađa,
prvom zrakom me budi.
Gledam ga lijepo.

David Terek, 5. r.

Proljeće

Jedna se ptica
Nisko na grani ljulja.
Mačka se šulja.

David Fuljek, 5. r.

Stablo je smeđe,
pored stabla je voda.
Djeca skakuću.

Mihael Tudić, 5. r.

Bilo je vedro.
Došli su svi oblaci,
padao je led.

Matija Kribl, 5. r.

Osmijeh

Što ti je bilo
kad si se nasmijao?
Što ti je sada?

Gabriel Kolembus, 5. r.

Jesen

Lišće opada,
Drvo je usamljeno.
Lišće je suho.

Matija Šoić, 5. r.

Zlatna jesen

Danas je stigla jesen. Vidi se to po žutim listovima koji jedan po jedan padaju na zemlju. Svaki zlatni list koji padne čeka svoje prijatelje da se i na tlu igraju s vjetrom.

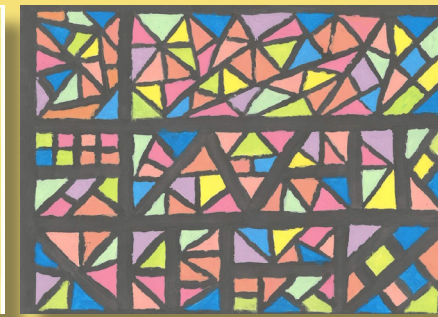
Jednoga dana, kroz igru, vjetar je otpirio dva lista u vrt jedne bake. Jako su se bojali da će ih baka spaliti, jer su mislili da je baka zločesta. No baki su ti listovi bili toliko lijepi da ih je osušila i stavila ih među druge listove koje je skupila. O, kako su samo bili sretni kada su se vidjeli sa starim prijateljima.

I gleda tako baka kroz prozor, sjedeći u svojoj toploj kući. Divi se ljepoti jeseni, njenim zlatnim bojama i veseloj djeci kako se igraju u lišću. Toplo je baki i oko srca jer se sjeća svog djetinjstva.

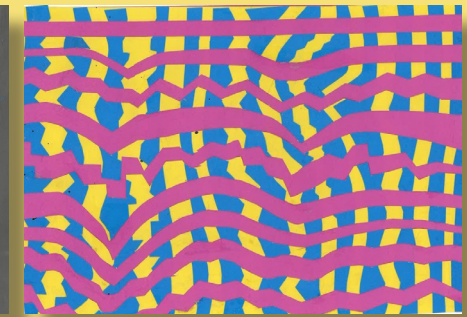
Marija Škrnički, 4. r.

Mateja Podolski, 6. r.

Patrick Brekalo, 5. r.

Mia Orlić, 6. r.

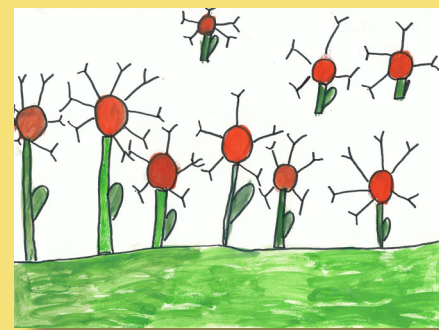
Eleonora Kišur, 1. r.

Leon Dolovski, 3. r., PŠ Miljevci

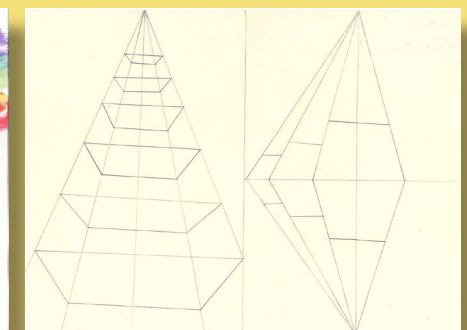
Lana Lukić, 1. r.

Tena Bužonja, 1. r.

Petra Šoić, 1. r.

Sandra Četa, 7. r.

Dražen Huber, 8. r.

Leona Kordi, 8. r.

Leo Bračun, 4. r.

Kopački rit – raskoš zelenila, vode i šume u Slavoniji

U petak, 11. 5. 2018., u 8 sati ujutro krenuli smo zajedno 5. i 6. razred na jednodnevni izlet u Kopački rit i Osijek. Vožnja autobusom nije dugo trajala, a iako smo najprije svi bili još pospani, ubrzo smo se razbudili tako da je put prošao veselo uz dobro raspoloženje i pokoju pjesmu.

U Park prirode Kopački rit došli smo oko 10 sati. Nakon kratke pauze pogledali smo dokumentarni film o Kopačkom ritu, imali smo priliku vidjeti različita lica ovog prekrasnog mjesta kroz sva godišnja doba, a osim toga naučili smo i koje životinje tamo žive. Film je bio vrlo poučan, a zatim smo se uputili prema brodu. Uz vožnju brodom vodič nam je pričao o biljnom i životinjskom svijetu. Upoznali smo se i s jednom zanimljivom činjenicom – komarci se ovdje ne smiju ubijati jer se mnoge životinje njima hrane. Dok smo se vozili, vidjeli smo razne ptice i jednu spretnu zmiju plivačicu. Vožnja je bila i više nego zanimljiva, a nakon toga prošetali smo se do mjesta gdje smo pogledali film. Posjetili smo i jedan mali muzej sa zanimljivim igricama.

Vožnja i šetnja Parkom prirode Kopački rit nas je izmorila pa smo se dobro najeli i malo odmorili u svima dragom McDonaldsu. Nakon ručka smo oko 14 sati otišli u Osijek u Portanovu gdje smo imali slobodnog vremena, zabavljali smo se i družili.

Došlo je vrijeme i za polazak svojim domovima. U autobusu je opet bilo veselo, iako smo na povratku bili nešto umorniji. Učitelji su

organizirali kviz znanja o Kopačkom ritu. Iz 6. razred natjecala se Mateja Podolski, a iz 5. razreda Matej Bračun. Pobjedu je odnijela Mateja, no oboje su pokazali zavidno znanje i dobili su zaslužene nagrade. U Novu Bukovicu došli smo oko 16 sati.

Naučili smo nešto novo o Kopačkom ritu i imali prilike vidjeti njegove ljepote u predivnom proljetnom ruhu. Bilo nam je lijepo i zabavno te se veselimo novim izletima.

Tekst: Mia Orlić, 6. r.
Fotografije: Tihana Mađar Grgić, nastavnica

Zagreb, Zagreb...

Učenci razredne nastave u pratnji svojih učiteljica u ponedjeljak, 7. 5. 2018., pošli su na školski izlet.

Okupili smo se na našem trgu i krenuli put Zagreba. Svi smo bili jako uzbuđeni. Tijekom puta stali smo malo se okrijepiti, a onda nastavili vožnju do zračne luke „Franjo Tuđman“. Srdačno smo dočekani, upoznali smo aerodrom, a imali smo priliku vidjeti i polijetanje zrakoplova.

Usljedio je obilazak znamenitosti Gornjeg i Donjeg grada, a posebno nas je veselila vožnja uspinjačom. Naravno, posjetili smo i glavni gradski trg, Trg bana Josipa Jelačića, na kojem nas je pokraj Manduševca fotografirao novinar Jutarnjeg lista. Šetajući Ilicom, došli smo do Muzeja iluzija. Oduševljeni viđenim krenuli smo kroz tunel koji se proteže ispod Gornjeg grada, a u kome je bila izložba dječjih radova, sve do glavnog trga. Ekскурzija ne bi bila uspješna ako se ne počastimo sladoledom i

STOJI I DALJE VUKOVAR GRAD

Vukovar je simbol Domovinskog rata, a osmaši naše škole svake godine posjećuju grad heroj. Vratili smo se puni znanja i suosjećanja, svjesniji svih djela i nedjela koja su se tamo dogodila.

Prvi dan krenuli smo prema vukovarskim muzejima. Najprije smo posjetili muzej posvećen vučedolskoj kulturi. Vučedol je bio doista zanimljivo naselje, a civilizacija jedna od rijetkih koja je ravna čak i egipatskoj. Saznali smo da je vučedolska golubica samo mit te da se ne radi o golubici već o hromoj jarebici – zaštitnici i simbolu metalurgije.

Nakon povratka u vučedolsko doba, krenuli smo prema drugome muzeju, zapravo dvorcu jedne njemačke obitelji Eltz u kojemu je prikazan život ljudi od ledenog pa sve do modernog doba. Dvorac je imao terasu s koje se pružao neopisiv pogled na veličanstveni Dunav. Ako niste znali, dvorac Eltz ne samo da se nalazi u centru Vukovara, nego i na novčanici od 20 kuna.

suvenirima te, naravno, ne potrošimo sav novac koji smo ponijeli od kuće.

Vidno umorni krenuli smo svojim domovima. Dočekali su nas roditelji koji su bili nestrpljivi jer je ovo prva ekскурzija našim prvašićima. A do neke nove ekскурzije pozdravljaju vas učenci RN i njihove učiteljice.

Tekst: Lidija Medved, učiteljica RN
Fotografije: Kristina Pintarić, učiteljica RN

Baš je lijepo biti Lino Višebojac

Pobjedom na državnoj završnici Line Višebojca, sportsko-kulturne manifestacije u organizaciji Podravke i Sportskih novosti, naša je učenica Izabela Štimac, osim drugih vrijednih nagrada, dobila poziv da kao uvažena gošća sudjeluje na predivnom Renesansnom festivalu u Koprivnici. U nastavku pročitajte Izabeline dojmove s ovog zanimljivog putovanja.

Cijela godina bila mi je u znaku Line Višebojca, od velikog

uspjeha u Miklešu pa do pobjede u finalu u Ivanić-Gradu. Krajem kolovoza 2017. stigao mi je poziv Line Višebojca i Podravke na Renesansni festival u Koprivnici.

Rano jutro 26. kolovoza ravnateljica i ja uputile smo se u Koprivnicu gdje nas je dočekala gospođa Nives koja nam je bila domaćin tijekom dva dana našeg boravka u Koprivnici.

Cijela je Koprivnica vrvjela šarenim mnoštvom. Bili su tu kralj Ludovik i njegova kraljica, vitezovi u sjajnim oklopima, dame u šarenoj odjeći, seljaci, obrtnici, trgovci, dvorske lude i gubavci. Kuhala su se stara jela i jelo se iz starinskih posuda.

Upoznala sam kuhare Mišela Tokića i Zorana Delića koji kuhaju jela u popularnoj emisiji „Ručak za sutra“ na Novoj televiziji. Probala sam juhu od kopriva, a ako vas zanima kakvo je pivo od kopriva, pitajte našu ravnateljicu. Upoznala sam našeg bacača kugle Stipu Žunića te dobila dvije povelje Turističke zajednice slobodnog i kraljevskog grada Koprivnice.

Bilo je zanimljivo gledati viteške turnire i borbe vitezova na konjima. Sokolari su izvodili razne trikove dok su se s druge strane odvijale viteške igre. Kad se smračilo, započeo je noćni napad na grad. Letjele su vatrene kugle i strijele, pucali su topovi, odvijala se prava bitka.

Drugog smo dana u društvu naše drage domaćice gospođe Nives posjetili Podravkin muzej gdje sam dobila veliku košaru Podravkinih slatkih proizvoda.

Prepune lijepih dojmova uputile smo se kući. Bila su to dva nezaboravna i prekrasna dana kojih ću se uvijek rado sjećati.

Hvala Lini i Podravki na nezaboravnom vikendu, hvala gospođi Nives na gostoprimstvu, a hvala i mojoj ravnateljici koja je bila osobni vozač moje malenkosti. Nezaboravno i neprocjenjivo... Nadam se da ću jednom opet posjetiti Renesansni festival koji preporučam svima jer će svatko pronaći nešto zanimljivo i vratiti se u dane srednjovjekovne Koprivnice.

Tekst: Izabela Štimac, 7. r.
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica

ravnodušnim.

Brojna predavanja nisu bila dosadna već zanimljiva, a predavači su bili iskusni govornici, i sami sudionici obrane Vukovara. Došli smo puni očekivanja, a ona su i više nego ostvarena. Znamo vrlo dobro da su heroji Domovinskog rata i danas uz nas. U našim srcima bit će zauvijek, bez obzira bili oni na ovom ili drugom svijetu.

Tekst: Marija Grdić, 8. r.
Fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica

Preporuke za čitanje

Ana PISAC: „Od nove do nove“

Knjigu „Od nove do nove“ spisateljice Ane PISAC preporučujem svima koji se boje „debelih“ knjiga, a znamo da je takvih u našoj školi mnogo. Zbirka se sastoji od tridesetak kratkih i zanimljivih priča. Kakve su to priče?

Tematski su raznovrsne i prilagođene tinejdžerskom uzrastu. Ljubavne anegdote i problemi, važnost pomaganja drugim ljudima, proslave, iznenađenja, vrijedni učenici i nenadane posjete samo su neke situacije u kojima su se zatekli junaci ove zbirke. Neke od priča u knjizi jesu: „Vikend na selu“, „Posjet tržnici“, „Priroda i društvo“, „Rođendan“, „U radu je spas“, „Čestitka bez riječi“... Nadam se da će vas ovi zanimljivi naslovi barem malo zainteresirati i potaknuti da pronađete knjigu i udubite se u njezine riječi.

Ana PISAC na zanimljiv je način opisala situacije u kojima se mogu pronaći djeca, a isto tako i odrasli. Dok sam čitala priče i sama sam se pronašla u nekima, zato i preporučujem knjigu „Od nove do nove“ svima koji se žele dobro zabaviti, ali ponešto i naučiti.

Mateja Podolski, 6. r.

Šime Storić: „Jana, volim te, al' stvarno“

Želim vas upoznati s još jednom knjigom koja nije lektirna. U knjizi je glavna

tema ljubav i, naravno, romantika. Autor je Šime Storić, poznati pisac dječjih romana. O čemu je riječ?

Jednog nedjeljnog jutra na pročelju susjedne trgovine Jana je ugledala grafit: „Jana, volim te, al' stvarno“, s potpisom „Dugy“. Jana, naravno, ne poznaje nikoga pod tim imenom te odluči saznati tko je to, uz pomoć prijateljice Wane. U tajnosti, Jana mašta kako je poruku napisao Renato Hruškar iz njihovog razreda za kojeg su se lijepile sve cure. Osim njega, sumnjivac je bio i jedan Matej. Autora poruke odao je Wanin dečko, a tko je on, saznajte iz priče. Šime Storić na zanimljiv način piše o dječjim simpatijama. 190 stranica proletjelo je bez po' muke, toplo preporučujem ovu knjigu.

Martina Nikić, 4. r

Biseri

Tko je autor hrvatske himne?

Antun Škvorčević. (Točan odgovor: Antun Mihanović.)

Koja je hrvatska riječ za deklinaciju?

Ugovor. (Točan odgovor: sklonidba.)

Gdje nastaje glas?

U usnoj šupljini. (Točan odgovor: u usnoj šupljini.)

Učenik uočava pogrešku u udžbeniku i javlja se za riječ kako bi upozorio učiteljicu.

UČENIK: „Učiteljice, krivo su napisali u udžbeniku. Marko Marulić nije Splićanin nego Mlečanin.“ (Točan odgovor: Marko Polo je Mlečanin.)

Koliko je 15 – 8?

12. (Točan odgovor: 7.)

Koji se još naziv koristi za područje Sredozemlja?

Meridijan. (Točan odgovor: Mediteran.)

Kako se naziva stanje atmosfere kada se temperatura povećava porastom visine?

Inflacija. (Točan odgovor: inverzija.)

Koja je najdublja jama u Republici Hrvatskoj?

Jajce. (Točan odgovor: Lukina jama.)

Koje su odrednice prirodnog kretanja stanovništva?

Natalitet i mortalitet. (Točan odgovor: natalitet i mortalitet.)

U Hrvatskoj u nacionalnoj strukturi prevladavaju...

Pravoslavci. (Točan odgovor: Hrvati.)

Tko je bio politički vođa Srba u Hrvatskoj te kasniji predsjednik HSK?

H. M. Stanley. (Točan odgovor: Svetozar Pribičević)

Kako se zvao pokret koji je na sjeveru SAD-a zagovarao ukidanje ropstva?

Linkolnizacija. (Točan odgovor: abolicionizam)

Uspjesi naših učenika

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

LiDrano: Elena Koleno (literarni izričaj), Ivona Kojić (dramski izričaj), Marija Grdić (školski list); mentorica Maja Kufner.

Tehnička kultura: Mateja Podolski (6. r.) – osvojeno 3. mjesto, Ivona Pipek (7. r.);

mentorica Jasmina Fijala.

Fizika: Anamarija Bilavčić (8. r.); mentor Slaven Mađarić.

Povijest: Izabela Štimac (7. r.) – osvojeno 2. mjesto; mentorica Martina Grundler Hrala.

TZK: streljaštvo: Anamarija Bilavčić (8. r.), Sandro Dolovski (8. r.), Tomy Znika (8. r.), Ivona Kojić (8. r.); mentor Hrvoje Kraljik.

odbojka: Dorotea Dolovski (7. r.), Renato Lukaček (7. r.), Mislav Juršić (7. r.), Sandro Dolovski (8. r.), Damjan Stjepanović (8. r.), Franko Šterl (8. r.), Tomy Znika (8. r.), Dražen Huber (8. r.); mentor Hrvoje Kraljik.

nogomet: Matej Bračun (5. r.), Matej Bračun (5. r.), Roberto Gorički (5. r.), Matija Šoić (5. r.), Tin Bubanović (5. r.), Gabriel Kolembus (5. r.), Mihael Tudić (5. r.); mentor Hrvoje Kraljik.

CROATIAN MAKERS LIGA (robotika): Mateo Tandarić (5. r.), David Fuljek (5. r.), Mihael Šterl (5. r.), Matija Kribl (5. r.), Alen Smiljanić (5. r.), Alen Pipek (5. r.), Matej Bračun (5. r.) i Gabriel Kolembus (5. r.); mentor Vladimir Bičanić.

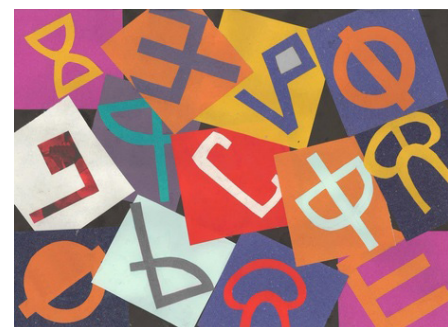
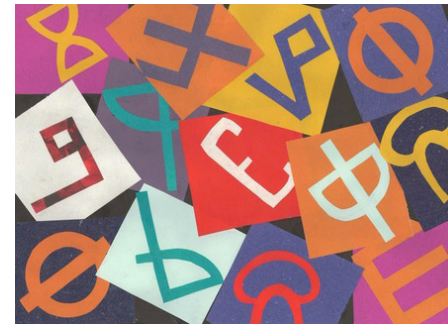
KOLIKO POZNAJEŠ HRVATSKI SABOR: Monika Nikšić (6. r.), zamjenica Mateja Podolski (6. r.), Izabela Štimac (7. r.), zamjenica Dorotea Dolovski (7. r.), David Dujak (8. r.), zamjenica Marija Grdić (8. r.); mentorica Martina Grundler Hrala.

HIPPO NATJECANJE: Josip Bukovac (6. r.), David Dujak (8. r.); mentorica Tihana Mađar Grgić.

CRVENI KRIŽ: Leona Kordi (8. r.), Ivona Kojić (8. r.), Ana Takač (8. r.), Patricija Križetić (8. r.), Dorotea Dolovski (7. r.) i Ivana Habuš (6. r.); mentor Đora Đorđević.

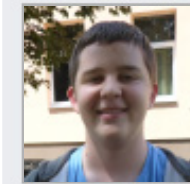
Možeš li pronaći sve razlike?

Originalnu sliku naslikala je Sandra Četa, učenica 7. razreda.

e-Dnevnik

Imenik

3. David Dujak Osnovna škola - redovni program

Najučenik ove godine je DAVID DUJAK. Rođen je 24. 6. 2004. godine u Virovitici, a živi u Donjoj Bukovici. Upoznajte ga...

1. Voliš li učiti?

- Ne baš. Pozorno pratim na satu i tako zapravo učim.

2. Koji su ti najdraži predmeti?

- Izdvojio bih Povijest, Engleski i Biologiju. Često gledam dokumentarne

filmove pa volim i na nastavi slušati o važnim događajima te povijesnim osobama. Iako ne volim baš pamtili godine! Engleski sam učio od malena, uz pomoć sestre, pa mi uopće ne stvara probleme.

3. Koje predmete ne voliš?

- Ne bih baš rekao da neki predmet ne volim, ali Tjelesna i zdravstvena kultura mi je najmanje draga.

4. Što radiš u slobodno vrijeme? Koji su ti hobiji?

- Gledam „anime“, japanske animirane filmove i serije, volim čitati stripove, često igram igrice i šah.

5. Koju srednju školu želiš upisati?

- Dvouvim se između Gimnazije Petra Preradovića Virovitica (prirodoslovno-matematička gimnazija) i Katoličke klasične gimnazije, također u Virovitici!

DAVIDOVA PORUKA ZA KRAJ: Pažljivo pratite nastavu i uspjeh je zagaraniran!

Tekst i fotografija: Elena Koleno, 8. r.

„Al' nema škvadre bolje ni veće!“ - Osmašimo želimo uspješan nastavak školovanja!

Poruke osmaša:

Opraštamo se od naših dragih osmaša. Dvadeset osmijeha te dvadeset velikih i dobrih srca napušta osnovnu školu, ali njihova djela i uspjesi ostaju zauvijek. Sigurni smo da nas napuštaju puni znanja i sjećanja na lijepe trenutke. Želimo im mnogo novih životnih pobjeda i uspjeha u daljnjem školovanju!

Oni se od nas opraštaju kratkim porukama. Pročitajte ih.

Ovu školu i svoj razred pamtit ću samo po lijepim trenutcima. (Maja Mary Sterl)

Iz osnovne škole nosim sjećanje na svoje prijatelje. (Maja Puljek)

Zauvijek ću se sjećati osnovne škole, svojih prijatelja i zabavnih trenutaka. (Ivana Martinović)

Zbogom, školo moja, nisam više muka tvoja! (Ivona Kojić)

Bili smo ekipa za pet, sada idemo dalje u svijet! (Leona Kordi)

Uči marljivo i ostvarit ćeš svoj san. (Tomy Znika)

Hvala Bogu, brišem odavde! (Sandro Dolovski)

Hvala učiteljima što su se mučili da bi mene nešto naučili. (Dominik Kapetanović)

Hvala ti, razrede moj, na svemu! Pamtit ću te po lijepim trenutcima. (Ana Podboj)

Zbogom, školo, nećeš mi uopće nedostajati! (Matija Šterl)

Drago mi je što sam bio dio ove škole. Zbogom, Nazore! (Marin Kovačić)

Sretan sam što završavam osnovnu školu, a ostalima želim sreću i uspjeh u novim

školskim i životnim izazovima. (Dražen Huber)

Svoje školovanje pamtit ću po najboljem i „najvećem“ 8. razredu i po dobrim učiteljima, uglavnom. (Elena Koleno)

Iz osnovne škole nosim sjećanje na smijeh svog razreda, ali i svađe. (Marija Grdić)

Draga školo, nas si uspjela preživjeti pa te više ništa neće iznenaditi! (David Dujak)

Ovu školu rado ću pamtili. Više zbog svojih prijatelja, a manje zbog e-Dnevnika. (Damjan Stjepanović)

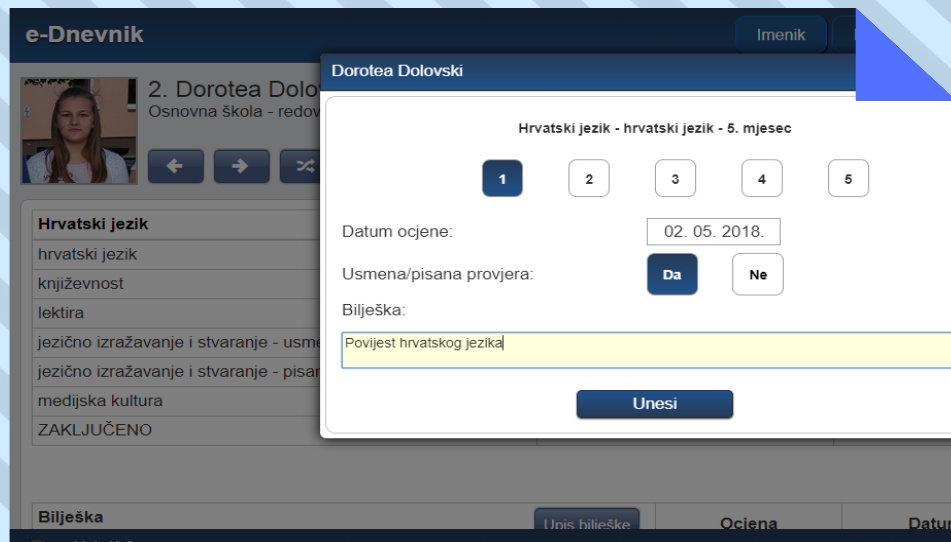
Jedinstven smo razred bili i suza smo puno lili. (Patricija Križetić)

Sve što je lijepo, kratko traje. Pa tako, razrede moj, došao je i naš kraj. (Ana Takač)

Zbogom, školo, ne ponovila se! (Anamarija Bilavčić)

e-Dnevnik vidi sve

Tri dana kasnije...

